

DOSSIER DE PREMSA

SISMÒGRAF

18-21 D'ABRIL 2024

+

SISMODANSA

26, 27 i 30 D'ABRIL

1

PRESENTACIÓ

Escriure un text amb intel·ligència emocional és cada vegada més complex en aquest món violent i inhòspit que estem construint. És un repte ingent enfrontar-se al disseny d'un programa cultural al servei de la ciutadania sense qüestionar-ne intrínsecament la idoneïtat. Per això, amb Sismògraf, intentem construir un projecte artístic per habitar el planeta d'una manera més situada i conscient, un projecte que ens permeti compartir la joia de l'acte creatiu malgrat que aquest se'ns pugui presentar amb duresa o ens deixi un regust amarg.

En aquesta edició del festival us proposem molts espectacles i un parell de camins, de fils per estirar. Un és per explorar les interseccions entre artesania i tecnologia, entre allò ancestral i les eines de la contemporaneïtat, una relació que ha inquietat a la humanitat gairebé des de sempre, fascinant i atemorint a parts iguals.

L'altra erupció que us proposem és la idea d'una geopoètica, a la perejaumiana manera, que ens faci pesar sobre un lloc o contemplar, des del respecte, a qui hi pesa.

Hi haurà creadores i creadors d'aquí i de lluny, tot i que algunes no hi podran ser perquè, en ple segle XXI, estan empresonades per ser dones o per ser creadores, per divergir de propostes de ments estretes i criminals que només saben gestionar la violència contra l'altre, l'altra.

Aquest festival només vol ser un granet de sorra per construir-nos una ciutadania millor i sobretot, més feliç.

Tena Busquets Costa
Directora artística del festival

2

ITINERARIS

T'ajudem a triar?

Hem dissenyat quatre itineraris per posar-t'ho fàcil. Des de l'itinerari *Pista Verda* per si és la teva primera vegada al Sismògraf i et conformes amb un tastet, fins a l'itinerari *Ho vull veure tot* per si estàs molt motivat. Fes-hi una ullada i escull aquell itinerari que més s'ajusti als teus gustos i circumstàncies.

Decideix amb quina intensitat vols viure el festival!

AMB LA CALMA

Vols despreocupar-te i seguir el Sismògraf a poc a poc?

DIJOUS

17.30 h / 1 Última vèrtebra
Cove

20 h / 2 Trickster-p
Eutopia

DIVENDRES

16 h / 3 Irene Vicente Salas
Corpus

20 h / 4 André Braga & Cláudia
Figueiredo / CiRcoLando
Cratera

22 h / 5 Albert Coma
Passatge

DISSABTE

17 h / 6 Lawrence Malstaf
Shrink 01995

17.30 h / 7 Compagnie Bivouac
Lemniscate

18.30 h / 8 Lorna Rees & Activate
Performing Arts
Geophonic

20 h / 9 Agrupación Señor Serrano
Una illa

22 h / 10 Wonderground
Wall & Peace

DIUMENGE

12 h / 11 **PARC NOU
EN MOVIMENT**

PISTA VERDA

És la teva primera vegada al Sismògraf?

DIJOUS

18.30 h / 1 Cia Vero Cendoya
*Cicatrius (o contrapàs de
mamuts i altres feres)*

DIVENDRES

16 h / 2 Irene Vicente Salas
Corpus

20 h / 3 André Braga & Cláudia
Figueiredo / CiRcoLando
Cratera

DISSABTE

12 h / 4 Lorna Rees & Activate
Performing Arts
Geophonic

17.30 h / 5 Compagnie Bivouac
Lemniscate

19 h / 6 Lawrence Malstaf
Shrink 01995

DIUMENGE

12 h / 7 **PARC NOU
EN MOVIMENT**

FAMILIAR

Fills, nebodes, tietes, avis, mares, cosins, pares, nétes, germans... Sismògraf?

DIJOUS

17.30 h / 1 Última vèrtebra
Cove

DIVENDRES

17.30 h / 2 Lorna Rees & Activate
Performing Arts
Geophonic

19 h / 3 Cia Vero Cendoya
*Cicatrius (o contrapàs de
mamuts i altres feres)*

DISSABTE

12 h / 4 Irene Vicente Salas
Corpus

17.30 h / 5 Compagnie Bivouac
Lemniscate

20 h / 6 Lawrence Malstaf
Shrink 01995

DIUMENGE

12 h / 7 **PARC NOU
EN MOVIMENT**

HO VULL VEURE TOT

Si no et vols perdre res, aquest és el teu itinerari.

DIJOUS

17.30 h / 1 **Última vèrtebra**
Cove

19 h / 2 **Kònic thtr**
Bruma

22 h / 3 **Albert Coma**
Passatge

DIVENDRES

17 h / 4 **Trickster-p**
Eutopia

19 h / 5 **Cia Vero Cendoya**
Cicatrius (o contrapàs de mamuts i altres feres)

20 h / 6 **André Braga & Clàudia Figueiredo / Circolando**
Cratera

Ariadna Rodríguez
i Iñaki Álvarez
(nyamnyam)
Lloc

22 h / 7 **Moon Ribas i Quim Girón**
Sota terra

DISSABTE

12 h / 8 **Irene Vicente Salas**
Corpus

12 h / 9 **Lorna Rees & Activate**
Performing Arts
Geophonic

17 h / 10 **Kòniclab**
Inminexo vr

17 h / 11 **Lawrence Malstaf**
Shrink 01995

17.30 h / 12 **Compagnie Bivouac**
Lemniscate

18.30 h / 13 **Projecte Ingenu**
El dia que va morir
l'últim panda

20 h / 14 **Agrupación Señor Serrano**
Una illa

Ariadna Rodríguez
i Iñaki Álvarez
(nyamnyam)
Lloc

22 h / 15 **Wonderground**
Wall & Peace

DIUMENGE

12 h / 16 **PARC NOU**
EN MOVIMENT

3

ERUPCIONES

Les erupcions són línies argumentals que flueixen per la programació del festival. Sovint són idees que emergeixen soles, sense anar-les a buscar. Idees que es van fent intenses a mesura que les creadores participants ens van compartint els fonaments dels seus projectes artístics. Sovint és un mot que ressona, amagat rere formats o estètiques molt diferents, però que ens transporta a un entorn d'interrogants comuns, de recerca compartida.

GEOPOÈTICA

ANDRÉ BRAGA & CLÁUDIA FIGUEIREDO / CIRCOLANDO
CRATERA

LORNA REES & ACTIVATE PERFORMING ARTS
GEPHONIC

MOON RIBAS i QUIM GIRÓN
SOTA TERRA

TRICKSTER-P
EUTOPIA

ARIADNA RODRIGUEZ i IÑAKI ÁLVAREZ (NYAMNYAM)
LLOC

BIGERT & BERGSTRÖM
THE WEATHER WAR

MARIA CAMILA SANJINÉS
PARTITURES GEOGRÀFIQUES

Sota aquesta paraula tan bonica que molts dels creadors i creadores d'enguany fan aparèixer als seus dossiers hi conviuran propostes que reflexionen física i emocionalment sobre la terra, les geografies, sobre què hi ha sobre i què hi ha sota i com és i com es mou allò que trepitgem.

Lorna Rees & Activate performing Arts ens faran escoltar el moviment de les plaques tectòniques, Quim Girón i Moon Ribas ens proposaran sentir els terratrèmols, CiRcoLando ens parlarà de la dimensió tel·lúrica dels volcans, Trickster-p ens faran jugar amb i contra la natura, Bigert & Bergström ens mostraran com desafiar un tornado, els mapes de Maria Camila Sanjinés ens connectaran amb la memòria i l'emoció, i Ariadna Rodriguez i Iñaki Alvarez / nyamnyam ens incitaran a una reflexió sobre el lloc i el paisatge, i sobre com situar-s'hi.

Topofilies, cartografies emocionals o narratives situades que ens ajuden a construir la nostra mirada i la nostra relació amb el lloc, fent que aquest esdevingui, per excés o per defecte, part de la nostra identitat personal i col·lectiva.

ARTESANIES / TECNOLOGIES

ÚLTIMA VÈTEBRA
COVE

ALBERT COMA
PASSATGE

KÒNIC THTR
BRUMA

AGRUPACIÓN SEÑOR SERRANO
UNA ILLA

PROJECTE INGENU
EL DIA QUE VA MORIR
L'ÚLTIM PANDA

BIGERT & BERGSTRÖM
THE WEATHER WAR

Al Sismògraf 2024 hi trobarem tot de propostes artesanalment tecnològiques, com poden ser les d'Albert Coma, que ens convidarà a passejar entre objecte en desús als quals ha dotat de nous usos, o Kònik Thtr, que ens proposarà un espectacle i també un joc amb RV sobre les deixalles que generem. D'altres que reivindicaran el moviment coreogràfic d'unes mans fabricant un Cove (Última Vètebra) amb saviesa ancestral o que ens mostraran la construcció d'Una Illa (Agrupación Señor Serrano) amb l'ajuda d'intel·ligències artificials. També hi haurà un recorregut amb audioguia sobre *El dia que va morir l'últim panda* o el documental artístic sobre un intent d'aturar un tornado (*The weather war*).

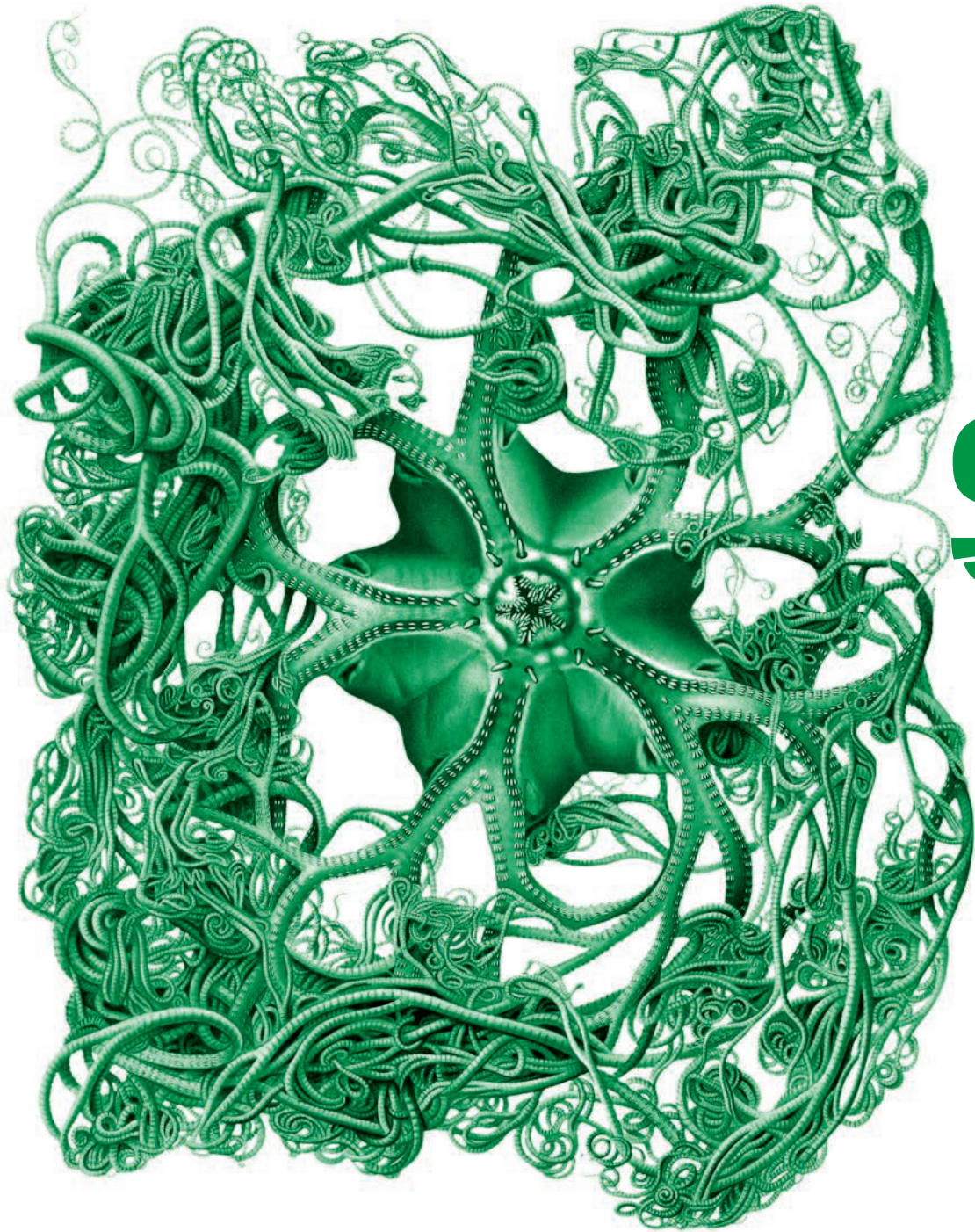
Creadors i creadores s'interroguen sobre els objectes i els usos de passats recents o remots, sobre memòries ancestrals, al mateix temps que ens proposen posades en escena realitzades amb tecnologies innovadores.

4

PROGRAMACIÓ

2024

SISMÒGRAF

18-21 D'ABRIL 2024

COMPAGNIE BIVOUCAC

LEMNISCATE

Una exploració coreogràfica sobre la relació entre l'espai i el temps.

Un espectacle vertiginós amb dos ballarins, un acròbata i un dispositiu escultòric. L'univers on s'endinsen els hi brinda un terreny de joc ideal i calidoscòpic, un espai per explorar tot divertint-se. Passen de les coreografies equilibrades als rebots, a les caigudes, a quedar-se suspesos i a d'altres filigranes artístiques.

Quan aquest entorn pren vida, el metrònom marca el temps i tot s'accelera!

Lemniscate és una peça que ens convida a formular la nostra pròpia història, és un marc poètic amb una història d'innombrables possibilitats.

Compagnie Bivouac és una companyia de circ amb seu a Bordeus fundada el 2011. Les seves propostes qüestionen el món, les forces que l'impulsen, allò visible i sobretot allò invisible. Maryka Hassi i Benjamin Lissardy en són els cofundadors i utilitzen una combinació d'innovació circense, investigació científica i qüestionament sociològic per idear propostes de circ creatives. Les seves peces ens inciten a explorar nous territoris físics i humans. La Compagnie Bivouac sol incorporar a científics i investigadors en els seus processos creatius per tal de construir nous imaginaris i copsar la realitat amb tota la seva riquesa i complexitat.

Idea i creació: Maureen Brown, Maryka Hassi, Benjamin Lissardy / **Direcció:** Maryka Hassi / **Ajudant de direcció:** Benjamin Lissardy / **Escenografia:** Maureen Brown / **Música:** Yanier Hechavarria Maya / **Disseny d'il·luminació:** Louise Nauthonnier / **Regidor general, il·luminació i direcció:** Simon Drouart / **Ballarins i acròbates:** Benjamin Lissardy, Nicolas Sannier, Amélie Jousseume / **Disseny estructural i construcció:** Sud Side Marseille / **Sistema d'enclavament:** Akwariom / **Càlcul de forces:** Alain Dressard

Una producció de: Compagnie Bivouac / **Amb la coproducció de:** OARA, Ville de Bordeaux, L'Agora - Pôle National Cirque Boulazac, Le Fourneau - CNAREP en Bretagne, l'IDDAC - Agence Culturelle du Département de la Gironde, Scène nationale Carré-Colonnes, Scène Nationale du Sud-Aquitain, Scène conventionnée Pôle du Marsan, CRABB de Biscarrosse, L'Azimut - Antony - Châtenay-Malabry - Pôle National Cirque en Ile-de-France, CREAC - La citéCirque de Bègles, Région Nouvelle-Aquitaine, DRAC i Atlantes / **Patrocinadors:** DRAC Nouvelle-Aquitaine, Département de la Gironde, Ville de Bordeaux i Région Nouvelle-Aquitaine

<https://bivouaccie.com>

ALBERT COMA

PASSATGE

Passatge és una passejada nocturna i íntima. Una incursió a la natura amb unes llanternes que permeten activar dispositius multimèdia integrats al paisatge. Una proposta poètica i personal on cadascú desplegarà fragments de vida, d'imatges, d'objectes, de llibres, de sons, de música, de converses... Les llanternes ens permeten decidir què volem veure o escoltar, i durant quanta estona hi volem interactuar. El nostre recorregut és personal i irreplicable.

Passatge són un conjunt de persones que passegen de nit. Una comunitat efímera que camina i conversa en silenci.

Albert Coma treballa sovint en projectes d'altres artistes en espectacles de teatre, dansa, música o instal·lacions artístiques d'aquí i arreu, i de vegades s'anima a cuinar les seves pròpies creacions. Li encanta la poètica visual i tot allò que sembla simple. És artista multimèdia i coeditor de l'editorial independent Incorpore.

Una proposta de: Albert Coma

Amb la complicitat de: Sergi Torrecilla, Emma Suárez, Xavier Bobés, Ingrid Guardiola i Meritxell Martínez

<https://www.albertcoma.com/>

CIA VERO CENDOYA

CICATRIUS (O CONTRAPÀS DE MAMUTS I ALTRES FERES)

Cicatrius és una celebració col·lectiva de les ferides superades.

De la mateixa manera que el procés científic de la cicatrització és una col·laboració perfecta entre els sistemes del propi cos, els intèrprets d'aquesta peça també col·laboren amb el propòsit d'explicar-nos la història d'una ferida.

Inspirats pels mamutonis de les danses tradicionals sardes i per la moixiganga, els intèrprets de *Cicatrius* dansaran el seu propi ritual de celebració del col·lectiu.

Vero Cendoya és intèrpret, professora, pintora, il·lustradora i coreògrafa. Ha treballat com a assistent de direcció, com a assessora de moviment i com a intèrpret per a diverses companyies. El 2008 crea la seva pròpia companyia de dansa-teatre, Cia Vero Cendoya, que es caracteritza per la col·laboració amb artistes d'altres disciplines. A *Fils* (2013) combina dansa i poesia, a *Sinfonia de cuarto de baño* (2012) combina dansa i música experimental, a *Antagònics* (2011) combina dansa i transformisme, a *La Partida* (2015) combina futbol i dansa. Entre les seves darreres estrenes hi ha peces com *Bogumer* (millor obra de Teatre Físic a Edinburgh Fringe Festival) i *Parlem-ne* (millor espectacle de dansa als Premis Teatre Barcelona). Els seus espectacles han circulat per teatres i festivals d'Espanya, Itàlia, Alemanya, França, Txèquia, Bèlgica, Anglaterra, Xina i Taiwan.

Coreografia i direcció: Vero Cendoya / **Dramatúrgia:** Vero Cendoya, Isrà Solà, Adele Madau / **Música original i en viu:** Adele Madau / **Interpretació i creació:** Adele Madau, Hannah Zwaans, Jem Prenafeta, Juls Valls, Micaela Oxley, Antoine Normand / **Assistència de direcció:** Barbara Meneses / **Foto:** Kiku Piñol / **Vídeo:** Johann Pérez / **Residència artística:** Espai de marge / **Producció:** Lídia Serrat / **Administració:** Joan Fabregat / **Agraïments:** Teatre Foment, Ajuntament de Juneda i família Meneses

Amb el suport de: ICEC

<https://www.verocendoya.com/>

ANDRÉ BRAGA & CLÁUDIA FIGUEIREDO / CIRCOLANDO

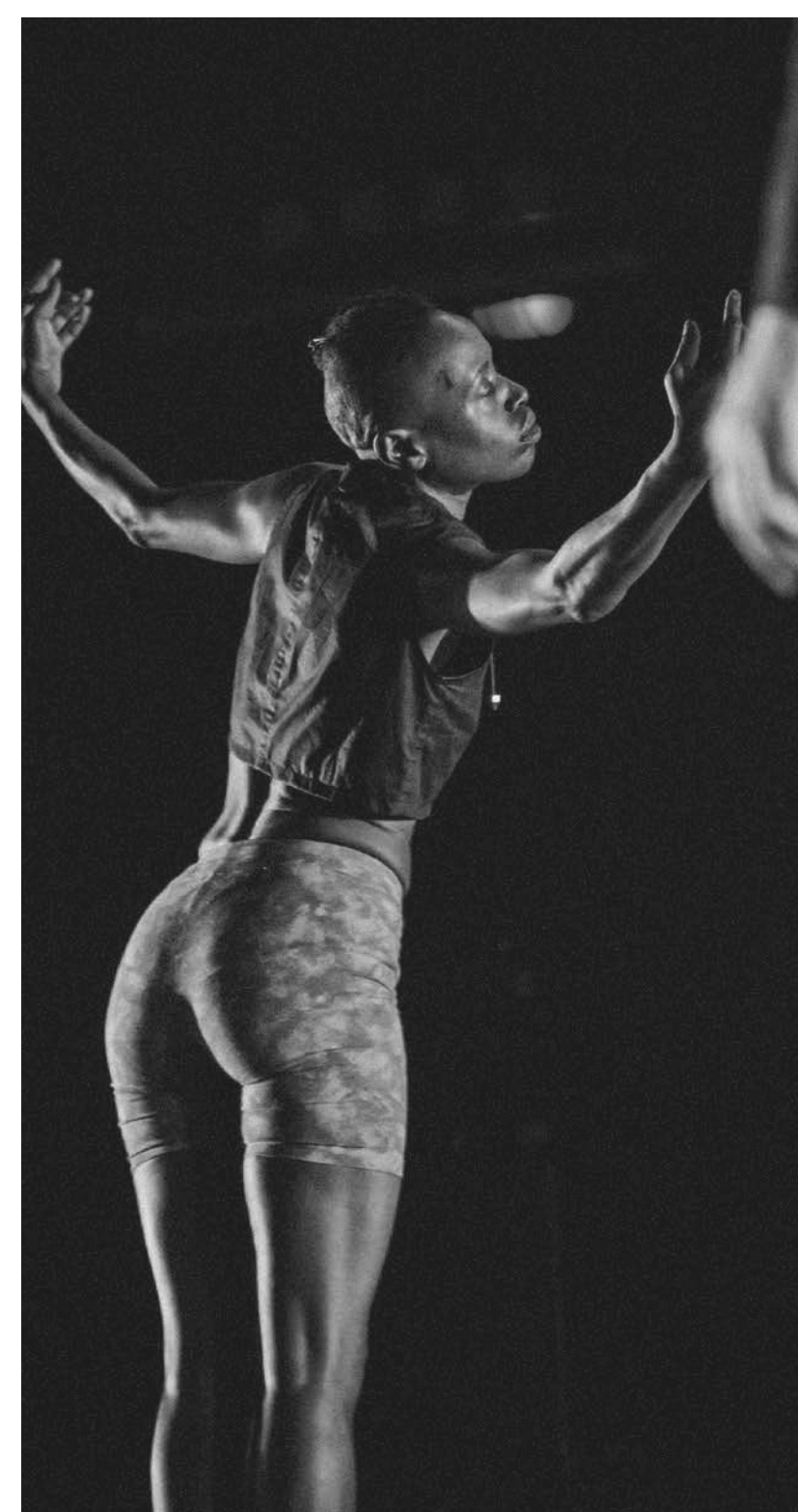
CRATERA

Cratera és un projecte d'arts escèniques dedicat als paisatges volcànics, a la seva dimensió tel·lúrica i a la seva proximitat amb el pols i la respiració de la Terra. L'imaginari associat als volcans és immens i poèticament molt fort, i amb aquesta peça es vol evocar, es vol indagar, es vol conèixer de prop tot aquest imaginari. *Cratera* és una proposta interdisciplinària, una superposició de dansa, teatre, so i imatge, que cerca experiències intenses de connexió amb la terra, experiències que reclamin altres formes de llenguatge i de lucidesa. Una peça que aspira a propiciar una reinterpretació de Gaia, a percebre els materials orgànics i els minerals com a forces vives que treballen al voltant i dins nostre.

André Braga i Cláudia Figueiredo són els directors artístics de CiRcoLando – Central Elétrica, un centre de creació i residència amb seu a Porto. La seva activitat es desenvolupa sobretot en l'àmbit dels encreuaments disciplinaris, dedicant una atenció especial a les arts escèniques. Aquest duet d'artistes es caracteritza pel fet de treballar a l'espai fronterer i construir un llenguatge únic basat en la transdisciplinarietat. Aposten pel diàleg entre la dansa i el teatre, amb presència d'altres àmbits de la creació: poesia, arts plàstiques, música i vídeo. Arxiu corporal, memòria, eco-pensament, geopoètica, paisatge, post-colonització o mirades del sud són alguns dels temes que els estan ocupant darrerament.

Direcció artística: André Braga, Cláudia Figueiredo / **Direcció:** André Braga / **Dramatúrgia:** Cláudia Figueiredo, Gonçalo Mota / **Co-creació i interpretació:** Ana Rita Xavier, Gil Mac, Lucília Raimundo, Nuno Barreto, Ramon Lima / **Disseny de so:** João Sarnadas / **Espai escènic:** André Braga, Pedro Azevedo / **Vídeo:** Gonçalo Mota / **Disseny de vestuari:** Pedro Azevedo / **Disseny d'il·luminació:** Cárin Geada / **Direcció de producció:** Ana Carvalhosa / **Producció executiva:** Cláudia Santos / **Coordinació tècnica:** Pedro Coutinho

Amb la coproducció de: São Luiz Teatro Municipal, Teatro Nacional São João, Teatro Académico Gil Vicente, Teatro Aveirense, Cineteatro Louletano / **Amb el suport de:** Município do Porto and IEFP / Cace Cultural do Porto / CiRcoLando – Central Elétrica està subvencionada per Ministério da Cultura / Direção Geral das Artes

KÒNIC THTR BRUMA

BRUMA és un concert performatiu amb temàtiques mediambientals, per a plantes i post-humans. Una composició improvisada de moviments relacionals de dansa, música i visuals amb una ballarina i una performer que interactuen amb els diferents microespais i elements. *BRUMA* explora l'impacte de la tecnosfera sobre la biosfera, la magnitud dels canvis que hem infligit a la Terra. Ja no hi ha acció possible per revertir-los. Haurem d'aprendre a viure en un nou entorn. I no ho podem fer sense l'ajut dels avenços tecnològics. *BRUMA* ens vol preparar per a aquest canvi, vol bufar sobre les nostres ferides com ho farien una mare o un pare. No ens curaran només amb aquest gest, però sí que ens alleujaran temporalment.

Kònic Thtr és una plataforma artística dedicada a la creació contemporània en la confluència d'art i noves tecnologies. La seva activitat es focalitza en l'ús de tecnologia interactiva per a projectes artístics. Després de més de tres dècades aplicant les noves tecnologies i els recursos multimèdia a la instal·lació, la dansa i el teatre, Kònic Thtr ha assolit un llenguatge personal i únic en aquest àmbit de la creació contemporània.

Kòniclab és el marc en el qual es desenvolupen les línies de recerca i experimentació artística vinculades a la tecnologia, que tenen aplicabilitat en projectes interactius d'escena i instal·lacions audiovisuals. Rosa Sánchez i Alain Baumann són els impulsors de la línia conceptual, creativa i tecnològica de Kònic.

Coreografia i direcció escènica: Rosa Sánchez / **Dansa i performance:** Rosa Sánchez i Ligia Gomadri / **Música en directe i desenvolupament interactiu:** Alain Baumann / **Producció:** Kòniclab

Amb la col·laboració de: Fabra i Coats – Fàbrica de Creació, Festival ECOSS.

Amb el suport de: ICUB, Ajuntament de Barcelona, Departament de Cultura de la Generalitat de Catalunya.

<https://koniclab.info>

KÒNICLAB

INMINEXO VR

INMINEXO VR és un videojoc artístic, una proposta de realitat virtual dedicada a temàtiques mediambientals. *INMINEXO VR* ens ofereix una experiència d'immersió total, la possibilitat d'interactuar amb els elements de l'entorn virtual, modificant-los i manipulant-los i creant esdeveniments segons les nostres decisions. Una proposta artística multidisciplinària que relaciona dansa, ciència, tecnologia i societat des d'una perspectiva eco-ambiental. Una eina per reflexionar sobre com els humans ens relacionem amb l'entorn urbà i natural. *INMINEXO VR* forma part del projecte artístic Intel·ligències múltiples In_Exo Corpòries de la Companyia Intermedial Kònic Thtr i producció de l'Associació Kòniclab.

Kònic Thtr és una plataforma artística dedicada a la creació contemporània en la confluència d'art i noves tecnologies. La seva activitat es focalitza en l'ús de tecnologia interactiva per a projectes artístics. Després de més de tres dècades aplicant les noves tecnologies i els recursos multimèdia a la instal·lació, la dansa i el teatre, Kònic Thtr ha assolit un llenguatge personal i únic en aquest àmbit de la creació contemporània.

Kòniclab és el marc en el qual es desenvolupen les línies de recerca i experimentació artística vinculades a la tecnologia, que tenen aplicabilitat en projectes interactius d'escena i instal·lacions audiovisuals. Rosa Sánchez i Alain Baumann són els impulsors de la línia conceptual, creativa i tecnològica de Kònic.

Guió i direcció artística: Rosa Sánchez / **Música i direcció tecnològica:** Alain Baumann / **Direcció de desenvolupament i programació del joc:** Alex Martínez Casalà / **Disseny de personatges:** Alan Martínez Mata / **Producció:** Kòniclab

Amb la col·laboració de: Mercat de les Flors, Fabra i Coats, ENTI-UB Barcelona.

Amb el suport de: Institut de Cultura de Barcelona, Departament de Cultura de la Generalitat de Catalunya.

<https://koniclab.info>

LAWRENCE MALSTAF

SHRINK 01995

SHRINK 01995 són dues làmines de plàstic grans i transparents i un cos embolicat. Hi ha un aparell que va aspirant l'aire gradualment, fins que el cos s'hi queda envasat al buit, suspès verticalment. Un tub transparent inserit entre les dues làmines permet que la persona envasada pugui anar regulant el flux d'aire. Com a resultat de la pressió creixent entre les làmines de plàstic, la superfície del cos empaquetat es va compactant gradualment, envoltant-se se micro plects. Durant l'actuació, la persona atrapada es va movent lentament, canviant de postura, passant d'una posició gairebé embrionària a un cos crucificat.

L'obra de Lawrence Malstaf se situa a la frontera entre allò visual i allò teatral. Les seves instal·lacions i performances solen girar al voltant del moviment, la coincidència, les sales sensorials immersives, l'ordre i el caos. També ha creat entorns que tracten sobre l'espai i l'orientació, sovint fent-ne partícips els visitants. Els seus projectes prenen la física i la tecnologia com a punt de partida o font d'inspiració, com a catalitzadores. Lawrence Malstaf ha rebut diversos premis internacionals en l'àmbit de l'art i les noves tecnologies. També és un reconegut escenògraf en el món de la dansa i el teatre. Actualment viu i treballa entre Tromsø (Noruega) i Oudenaarde (Bèlgica), i exposa internacionalment.

Creació: Lawrence Malstaf
Lawrence Malstaf està representat per Tailleur Art Office

<https://www.lawrencemalstaf.com>

ARIADNA RODRIGUEZ i IÑAKI ALVAREZ (NYAMNYAM)

LLOC

Aquest treball és una declinació escènica d'una investigació de llarg recorregut sobre la noció de paisatge. La recerca s'ha tramada amb persones que s'hi relacionen de manera diversa, des de la ramaderia, la geografia, la restauració d'art, la climatologia, la filosofia o el cinema. Així s'aborda el lloc no pas com una localització, sinó proposant la imaginació com a espai geogràfic. El paisatge, com el cinema, és alhora significant i significat, contingent i contingut, realitat i ficció, és un in-between permanent. En aquest interstici hi habita la possibilitat, l'escletxa d'un lloc sense coordenades. Algú narra la història del color verd, s'esvaeix la pantalla, la pel·lícula ja no passa pels nostres ulls. El cinema de l'escolta. L'escolta profunda d'un lloc.

Ariadna Rodriguez i Iñaki Alvarez són nyamnyam. Unint les seves formacions i deformacions en diverses disciplines, el seu treball té com a objectiu promoure la creació, la difracció i l'intercanvi de coneixement a través d'estratègies d'interacció en cada context (g)local en el qual treballen. En aquesta cruïlla entre arts en viu, arts visuals, pensament crític i pedagogies, el treball de nyamnyam es mou entre la creació de projectes i la curadoria entesa com a espai interdisciplinari de relació i disrupció. Han desenvolupat les seves pràctiques en diversitat de contextos i geografies. Després de vuit anys d'activitat al seu espai de Barcelona, el 2020 obren les portes de l'Espai nyamnyam a Mieres (Girona), un context centrat en la pràctica artística contemporània, en l'òrbita del decreixement.

Un projecte de: Ariadna Rodriguez i Iñaki Alvarez (nyamnyam) / **Hi intervenen:** Ariadna Rodriguez, Iñaki Alvarez, Dani Moreno Roldán i Manel Quintana / **Disseny d'escenografia:** Laurent Driss / **Disseny de llums:** Manel Quintana / **Disseny d'espai sonor:** Dani Moreno Roldán / **Text:** Ariadna Rodriguez a partir d'una recopilació de diversxs autorxs / **Amb la col·laboració de:** Josep Caldes, Pau Castejón, Joan Nogué, Eulàlia Soler, Xevi Roura, Amor Rumor (Blanca Arias i Edu Rubio), Jordi Zapata, Pere Sala i Martí, Laura Puigbert, Gemma Bretcha, Albert Escriu i Anna Dot / **Producció executiva:** Helena Febrés / **Comunicació:** Olga Alvarez / **Acompanyament i internacionalització:** Alessandra Simeoni / **Una producció de la** Coop ny ny SCCL

Amb la col·laboració de: Observatori del Paisatge de Catalunya / **Amb el suport de:** Sismògraf, Departament de Cultura de la Generalitat de Catalunya (ICEC) / **Amb la coproducció de:** Fira Tàrraga, Festival Citemor (Portugal)

<https://www.nyamnyam.net>

PROJECTE INGENU

EL DIA QUE VA MORIR L'ÚLTIM PANDA

Entrem en un museu on contemplem els propers 1.000 anys de la humanitat. Mitjançant una audioguia viatgem per una distopia. Els ossos panda s'han extingit i els científics aconseguen incubar un embrió fora del ventre matern. Per primera vegada, l'espècie humana té el poder de decidir sobre la seva evolució. Quin futur ens espera en una societat immersa en una evolució tecnològica exponencial? Selecció genètica, transhumanisme, intel·ligència artificial, ecofeixisme... Una peça que repensa la relació amb l'espectador i proposa un format entre la instal·lació i el teatre, on el públic (proveït d'auriculars) transita lliurement per l'espai escènic i decideix on posar la seva mirada per construir el muntatge final.

Projecte Ingenu és una companyia i grup de recerca teatral nascut el 2014. Els seus trets més característics són la construcció d'atmosferes escèniques a través del cos, el cant i la tecnologia. Actualment ja han estrenat nou espectacles, han fet més de mil representacions i han tingut presència en països com Xile, Regne Unit, Alemanya, Portugal, Hong Kong (Xina) o EUA. A Espanya han fet temporades teatrals a Barcelona i Madrid. I moltes ciutats espanyoles han acollit els espectacles de la companyia. Han rebut el premi a la Millor Obra Teatral i a la Millor Direcció Escènica dels premis BBVA 2021 per l'espectacle *Vaig ser Pròsper*. *El dia que va morir l'últim panda* és el primer espectacle de la Trilogia del No-Temps.

Direcció i dramaturgia: Marc Chornet Artells / **Ajudantia de direcció:** Clàudia Manini / **Disseny d'espai i il·luminació:** Pau Vila Quintana / **Disseny d'espai i creació audiovisual:** Alfonso Ferri Parres / **Disseny de vestuari i caracterització:** Marta Rafa Serra / **Disseny d'espai sonor i composició original:** Gerard Marsal Norte / **Intèrprets:** Georgina Avilés Sarrias, Toni Guillemat Àlvarez, Andrea Marinell-Lamiel, Gerard Marsal Norte, Anna Pérez Moya, Mireia Sala Aresté, Xavier Torra Xuriguera

Amb el suport de: Departament de Cultura de la Generalitat de Catalunya, Institut Català de les Empreses Culturals, Grec Festival de Barcelona i Fira Tàrrrega / **Amb la col·laboració de:** Nau Ivanow, Fàbrica de Creació Fabra i Coats i Convent de les Arts. **Espectacle seleccionat per:** Projects Presentation CINARS'21.

<https://projecteingenu.com>

MOON RIBAS i QUIM GIRÓN

SOTA TERRA

Quina és la relació entre les persones i el subsòl? *Sota terra* és on enterrem allò que volem amagar, on imaginem llegendes monstruoses o tenim por de quedar atrapats. Però és també on trobem els minerals més preuats, on enterrem els nostres éssers estimats o on descobrim una part de la història. El nostre dia a dia ens fa caminar de pressa i mirar endavant, però què passa si canviem la mirada i mirem cap avall? La nostra vida es resumeix en un centímetre d'estalactita.

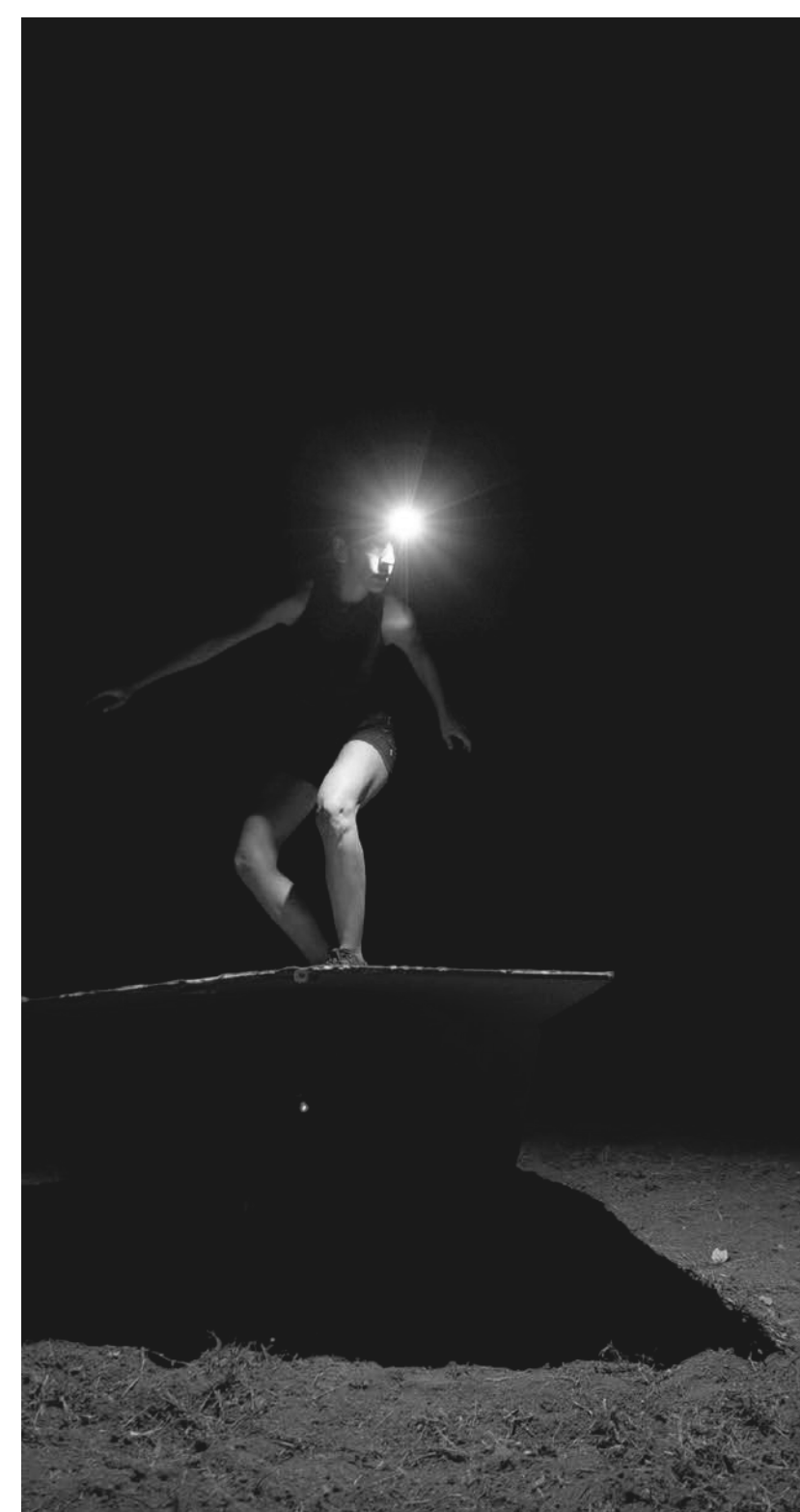
Us convidem a convertir-vos en exploradors cíborgs, equipats amb frontals i amb polseres cibernètiques (vibren quan el planeta té activitat sísmica), i a esmunyir-vos amb nosaltres *Sota terra*.

Moon Ribas (Mataró, 1985) és artista cíborg i coreògrafa. Quim Girón (Barcelona, 1985) és fundador i director artístic d'Animal Religion, una companyia interessada en la recerca de nous llenguatges dins el circ contemporani. La col·laboració entre Moon Ribas i Quim Girón va començar l'any 2019 amb la intenció de barrejar arts escèniques i cibernètica, i amb l'observació dels fenòmens naturals i el món animal com a font d'inspiració. Entre el circ i la dansa hi han trobat un llenguatge propi, un territori comú del qual n'han sorgit peces com *Fenomen* (estrenat al Grec 2021) o *Sense of Pregnancy* (2022), una peça sobre un nou sentit cíborg que permet a Quim Girón connectar amb l'embrió del seu fill.

Direcció: Moon Ribas, Quim Girón / **Suport a la direcció:** Joan Cot Ros / **Intèrprets:** Quim Girón, Moon Ribas / **Disseny de música i llums:** Joan Cot Ros / **Edició de vídeo:** Nacho Montenegro / **Enginyer electrònic:** Jose Luis Salmerón / **Veu en off:** Ubaldo Sanna / **Mediació amb la comunitat:** Concha Millà, Daniele Zeda / **Comunitats col·laboradores:** Coral Primavera per la Pau, Associazione Studium Canticum / **Espais de residència:** Can Gassol, Sa Manifattura / **Producció administrativa:** Associació Cultural Elclimamola / **Agraïments:** Ubaldo Sanna, Joan Sala, Assumpta Triadó, Carmen Puerta, Francesca Serra, Ermanno Pusceddu, Pierluigi Melis, Nicola Sitzia, Alberto Piras, Gruppo Speleo Archeologico Giovanni Spano i Visualsonora SCL (Pau Manté i Hèlia Manté), Grotte di Su Mannau, Irene Vicente

Amb el suport de: Departament de Cultura i ICEC / **Amb la coproducció de:** Consorci Transversal, Xarxa d'Activitats Culturals i Teatro di Sardegna / **Amb l'organització de:** Stronger Peripheries, projecte cofinançat pel programa Europa Creativa de la Unió Europea.

www.moonribasquimgiron.com

LORNA REES & ACTIVATE PERFORMING ARTS

GEOPHONIC

Geophonic és una caminada auditiva que ens anima a escoltar els processos geològics de la Terra. Una peça sobre la importància de tenir present que els humans formem part de la natura, sobre la importància de saber escoltar els processos geològics i les dinàmiques d'erosió del vent i de l'aigua. Els nostres paisatges es van modelant fins i tot durant la brevetat de les nostres vides. El públic utilitzarà uns geòfons (aparells emprats per detectar sorolls subterranis) d'alumini manufacturats per escoltar i observar les dinàmiques del paisatge. Alguns dels continguts sonors es produeixen de forma natural i espontània, d'altres provenen de la veu humana o certs recursos tecnològics.

Lorna Rees és creadora de peces per a llocs inusuals. Amb el teatre sempre al nucli, les seves actuacions en directe, la música i les instal·lacions sovint s'inspiren en les ciències de la Terra i gairebé sempre tenen lloc a l'aire lliure. Lorna Rees també és directora artística del Gobbledegook Theatre.

Activate Performing Arts creu que l'actuació en directe té el poder de disparar la imaginació, elevar-nos i connectar-nos. De crear records que perdurin de per vida. Durant més de trenta anys, Activate Performing Arts s'ha estat dedicant a promoure, donar suport i produir projectes d'arts escèniques per a indrets singulars.

Ígnia (Pedra tosca): Martin Bonger / **Metamòrfica (Gneis):** Remi Oriogun-Williams / **Sedimentària (Guix):** China Blue Fish / **Sedimentària (Carbó):** Lorna Rees / **Mineral (Quars):** Louise Wilcox / **Guia:** Adam Coshan / **Creació i direcció:** Lorna Rees / **Disseny de vestuari:** Adele Keeley / **Assessor i col·laborador científic:** Dr Anjana Khatwa / **Música i so:** Matthew Shaw, Laura Reid, Cohen Braithwaite-Kilcoyne, Ricci Riccardi / **Ajudant de disseny i creació de vestuari:** Sarah Dicks / **Disfresses de pedra:** Darrell Wakelam / **Creació tèxtil digital:** Becca Stevenson, Charlotte Baxter / **Disseny del geòfon:** Liam O'Brien / **Fabricació de geòfon:** Ben Bailey (Metal Spinning Direct), Julian Hoare, Jason Holloway (Ferndown Finishing) / **Fotografia:** Jayne Jackson, Mike Petitdemange / **Podcast:** Joanne Tyler (SoNiche)

Amb el finançament de: Activate Performing Arts, Jerwood Arts, Arts Council England, Dorset Area of Outstanding Natural Beauty, Gobbledegook Theatre / **Amb el suport de:** Arts University Bournemouth ERDF

<https://www.gobbledegooktheatre.com>

<https://activateperformingarts.org.uk>

AGRUPACIÓN SEÑOR SERRANO

UNA ILLA

Ara que resulta evident que el món i els seus recursos són finits, és viable seguir pensant que els desafiaments que afrontem es poden resoldre individualment?

Una Illa és un espectacle creat amb l'ajuda d'intel·ligències artificials. Hi ha un espai gran, diàfan, i una pantalla enorme que va de banda a banda i del terra al sostre. Hi ha un mar de plàstic i una performer que es posa a fer exercicis de quelcom que sembla ioga però que no ho acaba de ser. A la pantalla s'hi projecta una conversa amb la intel·ligència artificial sobre com crear un espectacle.

Qui és nosaltres? Què passa si convidem a les intel·ligències artificials a imaginar un nosaltres? La conversa es va convertint en un soroll, un soroll pertorbador, ensordidor. I aleshores, un canvi.

Fundada per Àlex Serrano el 2006, l'Agrupación Señor Serrano és una companyia de teatre que crea espectacles originals basats en històries que emergeixen del món contemporani. Basant-se en col·laboracions creatives, les produccions del Señor Serrano barregen performance, text, vídeo, so i maquetes per escenificar històries relacionades amb aspectes discordants de l'experiència humana actual. Les seves peces s'estrenen i giren, sobretot, internacionalment. L'Agrupación Señor Serrano ha estat premiada a nivell nacional i internacional (Biennal de Venècia, Premi Ciutat de Barcelona, Premi FAD Sebastià Gasch...) i ha rebut crítiques elogioses de mitjans com The New York Times, Folha de Sao Paulo, L'Espresso, Tiempo Argentino o La Vanguardia.

Creació: Agrupación Señor Serrano / **Direcció i dramaturgia:** Àlex Serrano i Pau Palacios / **Ajudant de dramaturgia i direcció:** Carlota Grau / **Performers:** Carlota Grau, Lia Vohlgemuth, Sara Montalvão, Bartosz Ostrowski i performers locals / **Performer hologràfica:** Eva Torrónegui / **Coreografia:** Núria Guiu amb la col·laboració de les performers / **Escenografia i vestuari:** Xesca Salvà / **Disseny de llums:** Cube.bz / **Música:** Nico Roig / **Vídeos hologràfics:** David Negrão / **Vídeo morphing:** Boris Ramírez / **Programació de vídeo:** David Muñoz / **Regidora i performer:** Camille Latron / **Intel·ligències artificials:** GPT-3, Bloom, DALL-E, Stable Diffusion, Midjourney i FILM / **Coordinació de producció:** Barbara Bloin / **Producció executiva:** Paula S. Viteri / **Management:** Art Republic

Amb la producció de: GREC Festival de Barcelona, Câmara Municipal de Setúbal, Rota Clandestina, Festival Internacional de Teatro de Expressão Iberica, Centro Cultural Condeduque, Laboratorio de las Artes de Valladolid, CSS Teatro Stabile di Innovazione del Friuli-Venezia Giulia / Festival delle Colline Torinesi, SPRING Festival, Feikes Huis, Departament de Cultura de la Generalitat / **Amb la col·laboració de:** Ajuntament de Terrassa, Fabra i Coats Fàbrica de creació de Barcelona.

<https://www.srserrano.com>

TRICKSTER-P

EUTOPIA

Les històries han canviat de propòsit: no les escrivim per explicar la creació o l'evolució del món, sinó per evitar-ne la fi.

Eutopia és un joc, una partida per a espectadores i espectadors, una proposta amb un enfocament lúdic i multi-sensorial. Combinant performance, instal·lació i disseny de jocs, *Eutopia* qüestiona els models biològics, ecològics i antropològics antics i transforma el teatre en un gran tauler d'acció. Al voltant del tauler, espectadores i espectadors són convidats a una experiència participativa. A *Eutopia* els humans no som el nucli, ni tan sols ocupem el paper dels intrusos contra els quals s'ha de protegir la natura, simplement som part implicada, som qüestionats i convertits en els actors de les històries no humanes que sorgeixen arran de la nostra acció.

Trickster-p neix de la trobada entre Cristina Galbiati i Ilija Luginbühl i està concebut com un projecte d'investigació artística. Trickster-p sol barrejar mitjans artístics extremadament heterogenis i les seves propostes poètiques ens conviden a eixamplar el nostre espai perceptiu, a crear una realitat pròpia en els límits entre la visió interior i la visió exterior. Entre les seves peces hi ha performances i instal·lacions que ja s'han presentat en més de 30 països d'Europa, Àsia, Austràlia, i Amèrica del Nord i del Sud. El 2017 Cristina Galbiati i Ilija Luginbühl van ser guardonats amb el prestigiós Swiss Theatre Award.

Creació: Trickster-p / **Concepte i realització:** Cristina Galbiati, Ilija Luginbühl / **Col·laboració artística:** Simona Gonella, Yves Regenass / **Disseny del joc:** Pietro Polsinelli / **So original:** Zeno Gabaglio / **Mirada externa:** Martina Mutzner / **Assistència i col·laboració tècnica:** Arianna Bianconi / **Disseny gràfic:** Studio CCRZ / **Fotografia i teaser:** Giulia Lenzi / **Producció:** Trickster-p, LAC Lugano Arte e Cultura

Amb la coproducció de: Theater Chur, ROXY Birsfelden, Südpol Luzern, TAK Theater Liechtenstein, FOG Triennale Milano Performing Arts / **Amb residència creativa a:** Le Grütli / **Amb el suport de:** Pro Helvetia - Swiss Arts Council, DECS Repubblica e Cantone Ticino - Fondo Swisslos, Città di Lugano, Municipio di Novazzano, Fachausschuss Tanz & Theater BS/BL, SWISSLOS / Kulturförderung Kanton Graubünden, Landis & Gyr Stiftung, GKB BEITRAGSFONDS, Stiftung Dr. Valentin Malamoud, Boner Stiftung für Kunst und Kultur, Bürgergemeinde Chur, Fondazione Winterhalter.

www.trickster-p.ch

WONDERGROUND WALL & PEACE

Wall & Peace és un site-specific nocturn que segueix la misteriosa trobada entre dos homes i una paret, explicada i il·luminada per una dona.

A través de la dansa, el circ i les arts marcials, els dos homes redescobreixen la seva amistat i potser el seu lloc al món.

L'espectacle transforma l'espai públic en un paisatge teatral imaginatiu que empeny les fronteres de l'estètica artesanal i la narració física.

Wall & Peace és el títol provisional d'aquest treball en procés de creació que s'estrenarà al Festival Spoffin a l'agost del 2024.

Roser Tutusaus i Tom Weksler comencen a col·laborar el 2018, creant la companyia Wonderground Arts del Moviment, amb residència a Catalunya.

Els treballs de Wonderground, que solen girar al voltant de les històries que el cos conté i la forma de comunicar-les, aborden temes universals sobre la humanitat i la seva naturalesa. El seu moviment és ric, versàtil i interdisciplinari, i porten la seva curiositat per l'espai i les arquitectures efímeres als teatres i a l'espai públic.

El 2020 estrenen l'espectacle de carrer Rise, que ha viatjat per Catalunya i per Europa. El 2022 reben el premi del públic al festival Spoffin d'Amersfoort. Han realitzat diverses creacions per a Universitats professionals de dansa Europees i, paral·lelament, entre el 2020 i 2023 creen el duet per a teatre *After the rain*, estrenat a Bulgària.

Direcció: Roser Tutusaus (Wonderground) / **Concepte, coreografia i dramaturgia:** Roser Tutusaus, Tom Weksler (Wonderground) / **Interpretació:** Tom Weksler, Oded Avinathan / **Composició musical:** Miguel Marin Pavón / **Disseny il·luminació:** Roser Tutusaus, Filip Horn / **Vestuari:** Benjamin Nivisson, Tom Weksler / **Col·laboradors artístics:** Ariadna Montfort, Joan Català / **Producció:** Brechtje Randag

<https://www.wondergroundcompany.com>

ÚLTIMA VÈRTEBRA COVE

Cove és un espectacle de dansa sobre la construcció artesanal d'un cove tradicional català, amb cul de queixal i vora cargolada. Una acció transgressora i gairebé exòtica per qüestionar el temps i el ritme de la societat contemporània, i alhora una forma de reivindicar els valors i els coneixements tradicionals com a eines de transformació social.

Una proposta escènica en procés de creació que integra moviment i artesania, cant, art sonor i art visual digital, per realçar el moviment de les mans i el cos d'un cisteller i també dels materials i les eines que utilitza. Una peça captivadora, arriscada i transcendent que proposa una nova mirada cap a la dansa contemporània.

Última vèrtebra és una plataforma creada el 2019 pels artistes Anna Garreta i Quim Vilagran, per la recerca, la creació i la promoció de l'art i la cultura. El moviment i el cos són alguns dels eixos vertebradors de les seves activitats. Última vèrtebra relaciona propostes artístiques amb el coneixement, el territori i la creació escènica, mitjançant projectes que articulen aquests elements i faciliten processos per activar, conscienciar i transformar. Un segell artístic multidisciplinari que crea, dissenya i dinamitza instal·lacions escèniques, espectacles, exposicions, projectes de desenvolupament cultural comunitari i cultura popular, projectes de recerca artística i documental, i un festival de dansa (15m2 Festival Internacional de Microdansa Itinerant).

Creació i producció: Última vèrtebra / **Direcció:** Anna Garreta i Quim Vilagran / **Intèrpret cisteller:** Aleix Grifoll / **Veus:** Anna Garreta i Jordi Homs / **Espai sonor i visual:** Pol Ros / **Espai escènic:** Quim Vilagran / **Disseny il·luminació:** Xavi Feliu / **Fotografia:** Sergi Panizo

Amb residència a: El Canal de Salt, Centre de Creació Contemporània Nau Còclea (Camallera) / **Amb la col·laboració de:** Associació de Cistellers i Cistelleres de Catalunya, 15m2 Festival Internacional de Microdansa Itinerant i Ajuntament de Riudellots de la Selva / **Amb el suport de:** Diputació de Girona, Departament de Cultura de la Generalitat de Catalunya. Cove, d'Última vèrtebra ha estat projecte i companyia resident del Programa Espais de Creació 2024 d'El Canal de Salt.

<https://ultimavertebracat>

IRENE VICENTE SALAS

CORPUS

Les arts plàstiques han estat presents als teatres des de l'inici dels temps. *CORPUS* és una exposició performativa on es reverteix aquesta relació: les arts escèniques entren al museu per formar part del seu relat juntament amb les peces que s'hi allotgen. És un contacte entre l'espai expositiu i les arts performatives. A partir de *CORPUS*, el públic podrà reinterpretar algunes de les obres exposades al museu a través de les accions que aquestes peces representen. El públic passeja per l'espai de la mateixa manera que ho faria visitant una exposició temporal, sense limitació de temps i amb la llibertat d'avançar o retrocedir segons la seva voluntat.

Irene Vicente Salas es forma com a historiadora de l'art especialitzada en història de les arts escèniques a la UB i La Sapienza, i també com a directora i dramaturga a l'Institut del Teatre. Amb la seva pròpia companyia, Cia Pelipolaca, ha estrenat peces com *Autònoma* (2017) o *Unheimlich*, peça guanyadora de la beca Kinètic del CC Parc Sandaru i la beca DespertaLab. Arran d'aquest espectacle es comença a interessar pel trasllat a escena del coneixement adquirit a Història de l'Art i per la idea de desvirtuar-lo amb fonament. Aquestes idees comencen a prendre forma en una performance que presenta a Pompeia i al Museu Nacional d'Arqueologia de Nàpols. *CORPUS* s'ha presentat al MNAC durant el Grec 2023 i al Museu Marès durant el Grec 2022, dins el marc del programa Creació i Museus.

Concepte, direcció i dramaturgia: Irene Vicente Salas / **Concepció tècnica i de l'espai:** Patricia Albizu / **Assistència dramàtica:** Carmen Salinas / **So i assistència dramàtica:** Joan Cot Ros / **Performers:** Laura Alcalà, Rut Girona / **Producció:** Grec Festival de Barcelona, Museu Nacional d'Art de Catalunya, Titus Andrònic SL i La Reina Alcalde.

Amb el recolzament de: Grec Festival de Barcelona, Museu Nacional d'Art de Catalunya, Titus Andrònic SL, Barcelona Crea 2020, Departament de Cultura de la Generalitat de Catalunya, Nau Ivanow i Museu Frederic Marès.

La fase de recerca s'ha realitzat amb el suport de la NATIONAL PERFORMANCE NETWORK - STEPPING OUT, **finançada per la** Comissaria de Cultura i Mitjans de Comunicació del Govern Federal Alemany en el marc de la iniciativa NEUSTART KULTUR. Programa d'ajuda a la dansa.

MARIA CAMILA SANJINÉS

MAPA LÍQUID (TROBADA DE DIBUIX)

Un mapa és una representació gràfica i simbòlica d'una porció de la terra. Poden variar en escala i detall, mostrant característiques geogràfiques com fronteres, cossos d'aigua, carreteres, relleu topogràfic i assentaments humans. Dibuixar mapes ens connecta amb la memòria, recrea emocions i experiències que hem viscut en llocs concrets. La mà recorre el paper, dibuixa passos, imatges, olors i ens recorda l'esforç físic del caminar. El dibuix deforma les distàncies, engrandeix el que ens crida l'atenció i ignora el que no ens agrada. Dibuixar mapes ens dóna la llibertat de crear partitures geogràfiques que s'accentuen, s'aturen o que editen la informació. Aquesta trobada de dibuix és un espai per dibuixar junts, una acció col·lectiva fent servir líquids.

La producció cultural de Maria Camila Sanjinés (Bogotá) se centra en una mirada crítica de la realitat. Les seves obres aborden qüestions polítiques de gènere, diversitat, legalitat, desplaçament i fronteres. Crea a través d'una exploració permanent que va des de manifestacions més tangibles com el dibuix, la ceràmica o el brodat fins a eines més abstractes com la performance o el so. Alhora, també es vincula amb diferents disciplines com la novel·la gràfica, les arts escèniques o la literatura.

Concepte i direcció: Maria Camila Sanjinés

<https://salchichas.art/camila>

PARC NOU EN MOVIMENT

ÁLVARO MURILLO / 8 KM EN MULA
LUNA SÁNCHEZ ARROYO / MUDARSEINSTALARSE
COLECTIVO PREMOHS / EN CUCLILLAS
ERTZA / OTEMPODIZ

Parc Nou en Moviment és un itinerari d'arts vives dedicat sobretot a la dansa contemporània. Quatre companyies presenten les seves peces en diversos espais a l'aire lliure d'aquest parc urbà. Les arts vives i la dansa enmig dels arbres centenaris, l'estanyol, el jardí botànic i l'ambient primaverl.

Aquesta proposta s'ha anat consolidant al llarg de les diverses edicions del Sismògraf com una de les activitats estrella, de les més populars i concorregudes del festival.

Una matinal de diumenge que sol reunir a centenars d'espectadors i espectadores de totes les edats i condicions, amants i no tan amants de la dansa i les arts vives, famílies senceres que hi venen atretes per la curiositat, disposades a gaudir de les propostes artístiques i d'una singular experiència enmig d'una escenografia excepcional.

ÁLVARO MURILLO

8 KM EN MULA

8 Km en Mula està basada en la crònica d'una nit de juliol del 1928, un succés real que va servir com a font d'inspiració a Federico García Lorca per a *Bodas de sangre*. Una obra que parla sobre un amor prohibit en una societat que protegeix les aparences. Parla sobre una força instintiva que tendeix a la unió irracional, oposant-se a les convencions socials. El dia del casament, una núvia fuig amb el seu amant. El nuvi els segueix i els atrapa. Paco Montes i Paquita Cañada van recórrer 8 quilòmetres durant la seva fugida, però no van arribar a veure l'alba.

A *8 Km en Mula* el cos utilitza el moviment per explicar una història d'amor maleït. Una crònica dansada de l'obra de Federico García Lorca, una versió flamenca dels fets històrics.

Álvaro Murillo es declara autodidacta en la seva forma d'integrar el llenguatge flamenc i la dansa contemporània. El 2018 crea l'obra *El Barbero de Picasso*, homenatge a Morente i al pintor malagueny. Amb *8 Km en Mula* obté el segon premi en la modalitat de dansa contemporània al II Certamen Internacional Urban FACYL (Salamanca) i el premi a la millor peça de carrer a *La Espiral Contemporánea* (Santander). Posteriorment estrena peces com *Proyecto: Tiempo, Flamenco Futuro* (premiada al Bionic Festival) o *Flamencas*, amb les quals ha circulat per espais i festivals com Espacio Escénico El Huerto (Gijón), Festival Internacional Dantzaldia (Bilbao), LABO XL (Tabakalera) o Muestra Ibérica de Artes Escénicas.

Creació i interpretació: Álvaro Murillo / **Música:** Camarón de la Isla, Antonio Gades, Pata Negra / **Arts gràfiques i disseny:** Daniel Murillo / **Entitats col·laboradores:** negro-brillo.net, Instituto Cervantes

LUNA SÁNCHEZ ARROYO

MUDARSEINSTALARSE

MudarseInstalarse és una peça de dansa que reflexiona sobre el desig de permanència i, alhora, sobre els temors que aquesta mateixa idea ens genera. Un reflex de la il·lusió que ens provoca el fet que una sola cosa, tan sols una, no estigui trontollant. Malgrat tot, hi ha qui es declara en estat de mudança constant, i no només a nivell espacial, sinó també a nivell personal.

MudarseInstalarse trasllada al terreny de la dansa la necessària adaptació a aquesta actualitat líquida i mutable.

Una creació de Luna Sánchez Arroyo amb la col·laboració de La Basal que reflexiona sobre l'obra *Especies de espacios* (1974), de l'autor francès Georges Perec.

Luna Sánchez Arroyo és ballarina i creadora andalusa. Ha col·laborat amb artistes com Rocío Barriga i Ana F. Melero, i ha treballat com a intèrpret per Guillermo Weickert, Jesús Rubio Gamo, María Cabeza de Vaca, Marta Pazos o Poliana Lima, entre d'altres. Des del 2019 forma part de La Basal (col·lectiu de joves creadores) i, alhora, desenvolupa els seus propis projectes. La versió curta de *MudarseInstalarse* (2021) s'ha presentat en festivals i certàmens com La Mercè, Esclat Dansa, Xativa Baila, Circuito Bucles, Beta Pública o Pla Roig. El 2022 estrena la versió de sala d'aquesta mateixa peça al Teatro Pradillo de Madrid i també crea la versió *mudarseSINinstalarse*, un site-specific que es presenta al XX Cádiz en Danza.

Direcció i coreografia: Luna Sánchez Arroyo / **Interpretació:** Clàudia Bosch, Aurora Costanza, Ana F. Melero, Laura García Carrasco i Luna Sánchez Arroyo / **Espai sonor:** Francesco Torracco / **Col·laboració:** La Basal

COLECTIVO PREMOHS

EN CUCLILLAS

Hi ha quelcom ocult a la nostra memòria. I també hi ha quelcom trencat. Allò que hi és ocult canvia de forma, de flamenc a urbà, de propi a comú. Allò que es trenca té menys pes. I la il·lusió d'Al-Àndalus ens permet dir-te una cosa, tot i que en veritat te'n volem dir una altra. Tenim art i desimboltura, ens agrada la conya, ser el mestissatge de tot el nostre camí, ser tot cor i que no falti el ritme.

*tú te acuerdâ de lo que te e dixo?
Ea, pô eço, no te bayâ a orbidâ.*

El Colectivo Premohs és un col·lectiu de dansa que pren com a principal font d'inspiració el seu lloc d'origen, Andalusia. Els seus treballs integren les danses urbanes, l'escena contemporània o els ritmes flamencs. El Colectivo Premohs sorgeix el 2016 arran d'un viatge per participar al Block Party (Boulder, Colorado). Són quatre andalusos que decideixen unir-se per trobar un espai i un llenguatge artístic que els identifiqui. Les seves peces solen reflexionar sobre les arrels, la convivència o les particularitats culturals i lingüístiques. El 2019 van ser seleccionats per la Red Acieloabierto i van obtenir el primer premi al concurs coreogràfic de Burgos & Nueva York, a la categoria de Danses Urbanes.

Creació i direcció: Colectivo Premohs / **Interpretació:** Paloma Ramos, Narváez, Isaac Suárez Jimenez, Antonio León Moreno, Marta Reguera Varela / **Disseny sonor:** Rokko Rosanegra / **Disseny de vestuari:** Marta Miñán, Rocío Moreda / **Coproducció:** Festival Dansa Metropolitana

<https://colectivopremohs.wordpress.com>

ERTZA

OTEMPODIZ

Vosaltres teniu el rellotge, nosaltres tenim el temps.

Otempodiz és una peça que combina llenguatges coreogràfics urbans, tradicionals i contemporanis, i que analitza les diverses maneres que tenim de viure, percebre i experimentar el temps. A Occident comptem el temps, el mesurem, el comprem, el venem, el planifiquem i l'organitzem. L'usem. A l'Àfrica, en canvi, el temps es viu, es té, es fa. S'habita. El temps es pot viure de moltes maneres, i la dansa ens atorga la facultat de viure'l en un present absolut.

Otempodiz és un projecte d'intercanvi i creació artística que es gesta entre Moçambic i Espanya, una iniciativa que vol posar en valor el talent dels ballarins moçambiquesos.

Ertza neix el 2004 de la mà del ballarí i coreògraf Asier Zabaleta amb l'objectiu d'obrir un nou espai de creació coreogràfica lliure de lligams i convencionalismes. Les obres d'Ertza cerquen la interacció de diverses disciplines amb la dansa i solen apuntar cap a temes d'actualitat i cap a les contradiccions humanes i socials. Des del moment de la seva creació, Ertza ha presentat els seus treballs en països com Xina, Filipines, Brasil, Perú, Costa Rica, El Salvador, Mèxic, Israel, Rússia, Lituània, Luxemburg, Suïssa, Alemanya, França, Itàlia, Grècia, Polònia, Moçambic, Portugal i Espanya. Amb *Meeting point* va rebre el Premi Umore Azoka (2017) al Millor Espectacle de Carrer i el Premi MAX (2018) al Millor Espectacle de Carrer.

Idea original, direcció i coreografia: Asier Zabaleta / **Ballarins:** Fenias Nhumaió, Deissane Machava / **Producció:** Ertza Sorkuntza Artistikoa S.L.

Amb el suport de: Ambaixada d'Espanya a Moçambic – Cooperació Espanyola (AECID), Gipuzkoako Dantzagunea (Diputació Foral de Guipúscoa), Festival Atlantikaldia.

www.ertza.com

BIGERT & BERGSTRÖM

THE WEATHER WAR

The Weather War és un documental artístic sobre els intents dels humans per controlar el clima i treure'n profit. En aquesta mescla de land art i road movie, el duet d'artistes Bigert & Bergström viatgen al cinturó de tornados dels Estats Units amb la seva màquina-escultura especial, el Tornado Diverter, amb l'objectiu d'aturar un tornado.

Des d'una perspectiva més àmplia, la pel·lícula presenta alguns dels reptes d'abast mundial motivats pel canvi climàtic global. Com afrontem aquests reptes? Ens hi adaptem? O li declarem la guerra a un clima cada cop més agressiu?

The Weather War és la pel·lícula final de la trilogia amb la qual Bigert & Bergström treballen des del 2002, dedicada a l'obsessió dels humans pel control.

Bigert & Bergström és un duet d'artistes amb seu a Estocolm. La seva col·laboració s'inicia el 1986 i des d'aleshores han estat reconeguts internacionalment per molts dels seus projectes artístics. Al llarg de la seva carrera, Bigert & Bergström han produït i creat projectes d'art que van des d'escultures o instal·lacions a gran escala, fins a performances i pel·lícules. El nucli del seu treball se situa just a la conjunció entre la humanitat, la natura i la tecnologia. Partint sovint de l'humor i la curiositat, Bigert & Bergström solen analitzar qüestions científiques i socials que afecten a la societat contemporània, com ara el canvi climàtic o la sostenibilitat ambiental.

Guió i direcció: Bigert & Bergström / **Producció:** Antonio Russo Merenda / **Cinematografia:** Lars Siltberg / **Edició:** Kristofer Nordin / **Música original:** OCSID, Carl Michael von Hausswolff, Jean-Louis Huhta, Edvard Graham Lewis / **Disseny gràfic:** Björn Kusoffksy, Stockholm Design Lab / **Vestuari:** B&B, Nina Sandström / **Efectes digitals, 3D:** On-Line Alphaville / **Cinematografia addicional:** Charlie Drevstam, Sofia Olsson Studio / **Direcció tècnica:** Jens Lind / **Grading:** Jonas Jangvald, The Chimney Pot / **Disseny de so i mesclcs:** Thomas Huhn, Ljudligan / **Recerca:** Malin Nordström / **Runner Bangladesh:** Adnan Wahid / **Runner Itàlia:** Alberto Berardo / **Runner Mid-West USA:** Chelsea Turner / **Traduccions:** Åsa Sandzén, Jordan Newhouse (subtítols), Jennifer Evans / **Agraïments:** Henric Larsson, The Chimney Pot, David Wilson & Paul Sturz, Nathaniel Taylor, KTH Edoardo Fracchia, Stefilm, Municipality of Barbaresco, Tove Torbiörnsson, Vera Bonnier

Produït per: Ginestra Film, Antonio Russo Merenda / **Amb coproducció de:** SVT/ Arts & Culture, Emelie Persson / **Amb el suport de:** Swedish Film Institute, Cecilia Lidin, Nordisk Film & TV Fond, Karolina Lidin, Nordvision / **Associació amb:** DR, Mette Heiberg YLE, Mary Gestrin / Desenvolupat amb el suport de: The MEDIA Programme of the European Community

AIGUA.

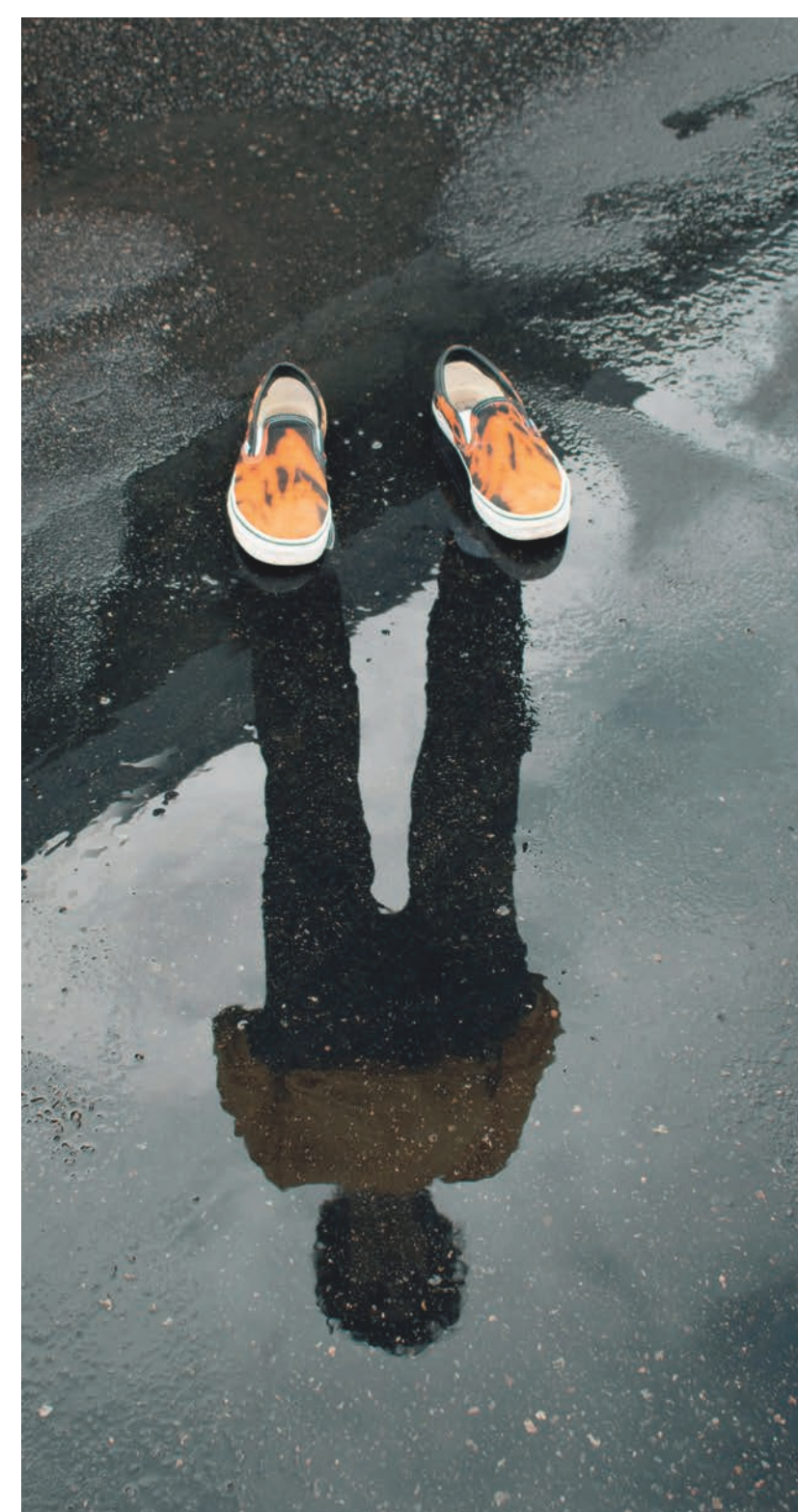
PROJECTE D'ART I CIÈNCIA A LES AULES

El Sismògraf i el Centre per a la Sostenibilitat Territorial col·laboren per dur a terme aquest projecte de pràctica artística. Ciència i art unides per un objectiu comú: reflexionar sobre l'aigua, sobre la relació que hi mantenim i sobre les noves formes de relació amb la natura. Una científica i una ballarina treballaran durant 10 sessions amb un grup de joves. De les inquietuds i les motivacions i les experiències d'aquests joves en sorgirà una peça escènica multidisciplinària que tindrà la dansa com a eix vertebrador i l'aigua com a motor d'acció i d'inspiració.

Mireia Jiménez és hidrogeòloga. Es dedica a l'estudi de l'aigua subterrània. Treballa dissenyant i implementant projectes que pretenen canviar la manera d'entendre el nostre entorn natural i les relacions que hi mantenim, per afavorir l'equilibri ecològic i l'equitat social. El seu treball es centra en la gestió sostenible de l'aigua i en el disseny d'estratègies per la regeneració dels espais fluvials.

Montse Canals és creadora i ballarina de dansa contemporània i aèria. És membre fundadora de l'espai de dansa i creació Les Golfes (Girona), de la companyia d'espectacles aeris Deambulants i de la companyia de dansa Las Lo Las. Ha estat intèrpret de les companyies 2D1 (Barcelona), Corinne Sierink (Holanda), TruckSpherich (Eslovàquia) i Mariantònia Oliver (Mallorca), entre altres.

Mirada científica: Mireia Jiménez / **Coreògrafa:** Montse Canals / Cia. Las Lo las / **Hi participen:** alumnes del Grau Superior d'Integració Social de l'IES Montsacopa

CARTA VERDA

Carta Verda és, a efectes pràctics, un certificat que ofereix cobertura i permet traspassar fronteres amb certes garanties. És un document relacionat amb conceptes com la permeabilitat o el trànsit.

Amb aquesta iniciativa, el Sismògraf vol oferir temps, espai i recursos a un creador o creadora, vol establir una relació entre el festival i l'artista sense dates, sense terminis, sense punt d'inici ni cap recorregut emparaulat.

JOB RAMOS A LA INTEMPÈRIE. OS, PEDRA, TANCA

Job Ramos investiga les relacions entre natura i artifici. La seva pràctica artística transita entre el cinema, la instal·lació i el dibuix. És artista visual i professor a la Facultat de Belles Arts de la UB i a la FETEP de la UVic. El seu treball s'ha mostrat a escala internacional.

1. PROP DE MONTEIA
2. ATENDRE UN FORA DE TEMPS
3. ENCONTRE A L'ASTACIFACTORIA.
REPETICIÓ I PRINCIPI

<http://www.jobramos.net/>

1

PROP DE MONTEIA

Des d'una finestra del segon pis del Teatre Principal d'Olot, un treball sonor ens parla a partir del paisatge que observem. La proposta és una recerca sobre la primera comunitat que a la segona meitat dels anys seixanta va repoblar el medi rural a la comarca de la Garrotxa. Una comunitat que fins a l'actualitat amb prou feines se'n sap res, basculant entre el rumor i el mite. Mantenint en l'anonimat els protagonistes i el seu emplaçament, s'aborda el seu origen, el desig d'imaginar un nou món i la definició d'un seguit de mètodes que perseguien "tornar" a observar la natura amb la voluntat de restablir-hi un diàleg. Una història d'utopies i caigudes amb paral·lelismes amb el llibre *Un experiment "Walden dos"* de Kathleen Kinkade. Aquesta recerca es desplega a partir de l'exploració sonora de les localitzacions on va tindre lloc aquest experiment social.

Text: Job Ramos i Equipo Negro / **Enregistrament sonor:** Equipo Negro / **Edició de so:** Jordi Salvadó i Job Ramos / **Objectes de la instal·lació:** Job Ramos

2

ATENDRÉ UN FORA DE TEMPS

Fa un any es va projectar durant 3 nits la pel·lícula site-specific *Atendre un fora de temps* a l'Astacifactoria del Molí de les Fonts. Aquesta anava dirigida a un públic no humà. La projecció anava acompanyada del següent text:

“Aquesta pel·lícula no és per a tu. No va dirigida a un públic humà. Va dirigida a uns crancs, a possibles insectes, potser també a alguns ocells o granotes. Això no té res d'estrany. Bé que parlem als nadons o als animals de companyia, sense cap esperança que ens entenguin de manera exacta. Malgrat tot, hi parlem igualment. Això va una mica del mateix.

Atendre un fora de temps està concebuda a partir d'una duració del metratge, que supera la capacitat d'atenció del múscul, de l'ull, del consum humà d'imatges. Plans seqüència que s'estenen en el temps, i que d'alguna forma fan inaccessible el que ve després”.

Bona part del metratge de la pel·lícula va ser enregistrat als aiguamolls de la Moixina, en aquest espai de temps els aiguamolls s'han assecat. Avui hi hem d'afegir una altra lectura, com a la crònica d'una natura que ja no existeix.

Direcció: Job Ramos / **So:** Iban Rodriguez, Grau Perramon, Job Ramos / **Edició:** Job Ramos / **Etalonatge:** Xavier Pérez / **DCP:** Fromzerocinema / **Agraïments:** Rita Andreu, Marcel Dalmau, Ingrid Guardiola, Xavi Hurtado, Joan Montserrat, Manel Quintana, Roc Parés, Cristina López / **Distribució:** Fromzerocinema

Una producció de Festival Sismògraf i Job Ramos (2023)

3

ENCONTRE A L'ASTACIFACTORIA. REPETICIÓ I PRINCIPI

A l'anterior edició del festival Sismògraf hi tingué lloc *Encontre a l'Astacifactoria*.

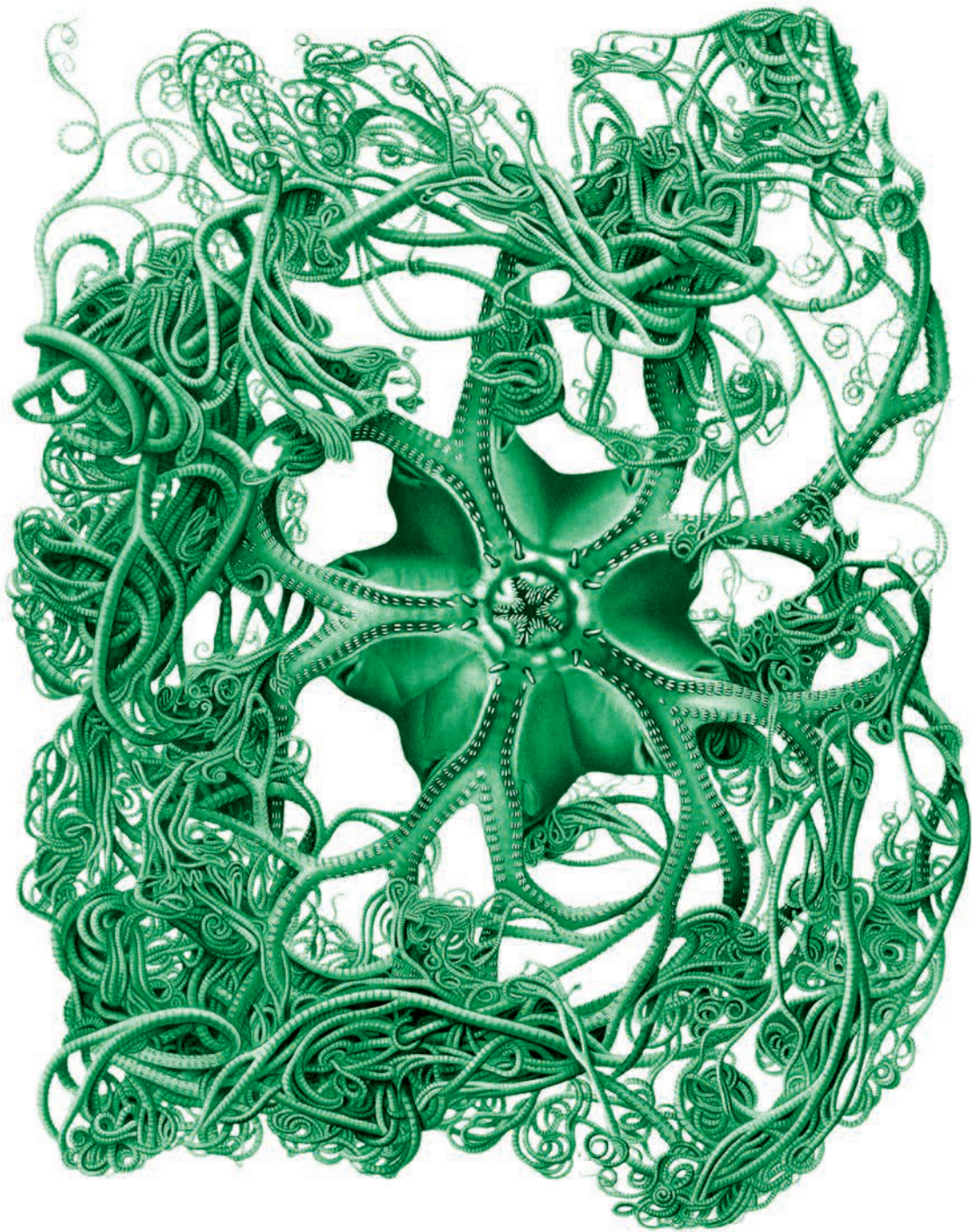
Ha passat un any, es pot repetir un moment? O, és possible reconstruir un moment de manera fidedigne?

Hi haurà la mateixa responsable del festival que l'any passat, seria oportú que també hi hagués el mateix públic.

La Fina Torres i en Job Ramos miraran de portar la mateixa roba.

Encontre a l'Astacifactoria no parteix d'un guió ni d'un temps predefinit. És un joc compartit d'observació. Amb un format reduït (quatre persones per passi) es dona accés a l'activitat de l'Astacifactoria del Molí de les Fonts. Mentre la Fina Torres (una de les responsables del centre) feineja i fa tasques de manteniment, el públic l'observa mentre en Job Ramos filtra la visita amb lectures, comentaris, mostrant objectes o el mer acompanyament.

Amb la participació de: Job Ramos i Fina Torres

SISMODANSA

26, 27 i 30 D'ABRIL

MIREIA DE QUEROL DURAN I URŠA SEKIRNIK

BESTIARI DIXIT

Bestiari Dixit forma part del projecte *Balla'm un llibre* impulsat per l'Associació de Professionals de la Dansa de Catalunya i Biblioteques de Catalunya. Una peça que pren com a punt de partida l'obra *Bestiari* de Joan Fuster i Ortells i que trasllada a l'escena el potencial pictòric i l'imaginari dels aforismes. Una trobada entre el material literari i el moviment, entre la forma i el gest, entre la paraula, el so (la veu) i el moviment. Són paraules ressonant amb el cos i el moviment i donant-li sentit.

L'artista Anna Llimós hi col·labora creant una instal·lació a partir d'unes peces modulars que generen imatges i que dialoguen amb els cossos en moviment i, alhora, amb l'obra de Joan Fuster.

Urša Sekirnik i Mireia de Querol han treballat juntes en diverses creacions del Col·lectiu Big Bouncers i ambdues formen part de l'equip de gestió de La Visiva. *Bestiari Dixit* és un projecte artístic conjunt, del qual en són intèrprets i creadores.

Mireia de Querol és ballarina, creadora independent i professora de dansa contemporània, resident a Barcelona. Graduada en el Grau Superior de Dansa Contemporània (BA Modern Theatre Dance) a la Theatreschool, Amsterdam School of the Arts (AHK).

Urša Sekirnik es va graduar a SEAD (Salzburg Experimental Academy of Dance) i treballa com a performer, ballarina i docent. El 2010 esdevé cofundadora de KUD NUM, col·lectiu artístic multidisciplinari i productora amb seu a Škofja Loka (Eslovènia).

Creació i interpretació: Mireia de Querol Duran i Urša Sekirnik / **Escenografia:** Anna Llimós Vidal / **Vestuari:** Urša Sekirnik / **Mirada externa:** Cecilia Colacrai / **Agraïments:** Roger Llimós, Jou Serra, Fina Duran, Maria Bartrons, Rafel de Querol, Manolo Galeote, Roger Deulofeu, Mar Deulofeu, Anna Rubirola, Bernat Vila i Big Bouncers

Dins del marc del projecte *Balla'm un llibre* impulsat per l'APdC (Associació de Professionals de la Dansa de Catalunya) i Biblioteques de Catalunya / **Amb suport de:** La Lleieltat Santsenca, La Visiva, KUD NUM (Eslovènia)

LAURA ALCALA FREUDENTHAL / LASÚBITA I IRENE VICENTE SALAS POP

POP és un retrat millennial. Un monòleg de dansa recorregut per diverses històries d'amor i passió que condueixen cap a l'autodestrucció. Una dona que intenta arribar a tot per no arribar a res ens convida a aquest espectacle intimista i ens parla, des de l'humor, de la supervivència, de la fragilitat, de les obsessions, de l'ego, dels wannabe, de la frustració i del fet de morir.

Sabíeu que els flamencs fan això de posar-se sobre una pota per estalviar energia? Ho sabíeu? Jo tampoc. Però des que ho sé, la vida em va de puta mare.

Aquesta peça és el fruit de la primera col·laboració entre les millenials Laura Alcala Freudenthal i Irene Vicente Salas.

Laura Alcala Freudenthal és ballarina, coreògrafa, docent i investigadora en dansa i directora de moviment. Treballa com a artista independent tot combinant projectes. Balla i ha ballat amb companyies com Pere Faura, Vero Cendoya, Àngels Margarit o Roberto Olivan. A banda de crear els seus propis espectacles, també codirigeix la companyia LaSúbita.

Irene Vicente Salas és directora i dramaturga. Ha creat el projecte *Corpus*, una proposta d'arts escèniques als museus que ha comptat amb la participació de Laura Alcala Freudenthal i que es podrà veure al Sismògraf 2024.

Idea, direcció i interpretació: Laura Alcala Freudenthal / **Col·laboració:** Irene Vicente Salas / **Producció:** LaSúbita /
Agraïments: Emma Riba, Anna Feliu, Patty Maestre, David Menéndez, Àngel Duran, Patricia Hastewell

<https://linktr.ee/lauraalcalafreudenthal>

LAURA ALCALA FREUDENTHAL / LASÚBITA

DANCEOKE POP

Danceoke és una acció participativa paral·lela a l'espectacle *POP*, sobre les penúries de Laura Alcala Freudenthal com a millennial. Al *Danceoke*, però, ens hi trobem per desfogar-nos, per distorsionar allò que ens ve donat, per jugar amb els referents i per compondre-los com ens doni la gana. I per ballar, sobretot, per ballar.

No cal que dugis res. Però si et vesteixes a l'estil Eva Nassarre, molt millor. Escalfadors. Mallots. I tot el que et sembli oportú. Aquí no hi venim a posar-nos vergonyoses. Hi venim a ballar.

Laura Alcala Freudenthal és ballarina, coreògrafa, docent i investigadora en dansa i directora de moviment. Balla i ha ballat per a artistes com Pere Faura, Vero Cendoya, Àngels Margarit o Roberto Olivan. Com a creadora independent ha estrenat espectacles com *Call me Jero* o *Cosas que pasan*. Des del 2017 codirigeix la companyia LaSúbita. Ha estat molt implicada en projectes educatius a les aules, coordinant equips, fent formació de mestres i dinamitzant projectes comunitaris. És feliç fent assistències de direcció (*Bogumer* de Vero Cendoya, *Papillon* i *Cowards* d'Àngel Duran, o *Peluda* de La Campistany) perquè li encanta endinsar-se en altres universos creatius.

Creació i interpretació: Laura Alcala Freudenthal

Producció: LaSúbita

<https://linktr.ee/lauraalcalafreudenthal>

POCKETART

FAIRY TALES

Fairy tales és una revisió dels contes clàssics i dels seus finals feliços i del paper de les dones en aquests contes. L'espectacle proposa un retorn als llocs de la infància per revelar els processos que ens condueixen a convertir-nos en les persones que som. Les intèrprets es van emprovant diversos rols, com si es tractés d'un joc, o d'uns vestits. Rols que tothom coneix pels contes de fades o per les circumstàncies de la vida real. Una proposta que ens incita a crear noves fantasies, a imaginar de nou les nostres identitats i la nostra manera de llegir els finals feliços.

Pocketart és una companyia txeca de dansa contemporània i de teatre físic liderada per les coreògrafes Johana Pocková i Sabina Bočková. Per als seus projectes solen reunir artistes de diverses disciplines: dansa, música, escenografia, belles arts i disseny de llum. El treball de Pocketart es caracteritza per la reflexió sobre tòpics socialment rellevants, com la manipulació per part dels mitjans de comunicació, les amenaces ambientals, l'estrès en entorns competitius o la posició de les persones en contextos de treball corporatiu. Les propostes formals de Pocketart ens conviden a gaudir d'experiències espirituals i a reflexionar sobre la societat on vivim.

Concepte, coreografia i direcció: Sabina Bočková i Johana Pocková / **Creació i interpretació:** Aneta Bočková, Jitka Čechová, Michaela Dzurovčinová, Eva Mora Gonzáles, Karolina Graca, Tereza Holubová, Tereza Krejčová i Monika Szpunar / **Dramatúrgia:** Viktor Černický / **Assistent coreogràfic:** Peter Šavel / **Disseny d'il·luminació:** Eliška Kociánová / **Música:** Lukáš Palán i Sára Vondrášková (Never Sol) / **Escenografia i vestuari:** Vendula Tomšů / **Suport tècnic:** Jan Tomšů / **Màner de producció:** David Ostružár / **Màner del tour:** Nela Frauenbergová / **Assistent de producció:** Anna Gazdíková / **Disseny gràfic:** Pavel Holomek / **Foto:** Vojtěch Brtnický, Jakub Urban / **Tràiler:** Dominik Žížka / **Producció:** POCKETART, z.s.

Amb la coproducció de: Sismògraf, Tanec Praha (Txèquia), Julidance (Països Baixos), CODA Oslo International Dance Festival, dins el projecte Big Pulse Dance Alliance del programa Europa Creativa / **Amb el suport de:** Ministry of Culture of Czech Republic, The National Recovery Plan, Next Generation EU, Capital city Prague, State Fund of Culture, Tanec Praha z.ú. / PONEC, SE.S.TA, REZI.DANCE Koma ice

<https://www.pocketart.cz>

ESBART ROCASAGNA I QUIM BIGAS

ERA

ERA és una mirada cap a la pròpia terra i la pròpia història, cap als viticultors i agricultors, cap al sòl i els conreus, cap a les èpoques remotes i els seus vestigis, i sobretot cap a les persones que actualment formen part de l'Esbart Rocasagna, principalment les dansaires del Cos de Dansa.

ERA és un temps verbal que ens situa al passat. Una unitat de temps que defineix una època. Un territori. Un passat comú. Una peça que posa en valor les persones i els vincles que les uneixen. Vincles que es fan amb la terra, amb la història dels llocs i dels cossos i dels col·lectius. Vincles que també són casa.

Per a aquest projecte l'Esbart Rocasagna ha comptat amb les aportacions de Quim Bigas i del seu univers coreogràfic.

L'Esbart Rocasagna de Gelida és una entitat sense ànim de lucre que té per objectiu la conservació i difusió de la cultura popular, sobretot de la dansa tradicional. El grup va ser format l'any 1967 i actualment està compostat per més de 120 dansaires repartits entre l'Escola de Dansa, el Cos de Dansa i el grup de veterans. Al repertori de l'Esbart s'hi recullen danses recuperades, costumistes, i altres de creació pròpia inspirades en la mètrica de la dansa tradicional però amb una estètica d'espectacle escènic. Al llarg de la seva història, l'Esbart Rocasagna ha creat diversos espectacles, demostrant que és possible la convivència de la tradició amb la creació i la innovació.

Concepte i direcció: Carles Janer, Esbart Rocasagna / **Intèrprets:** Cos de Dansa de l'Esbart Rocasagna / **Creació i coreografia:** Quim Bigas, Esbart Rocasagna, Carles Janer / **Espai sonor i edició sonora:** Pau Matas / **Composicions originals:** Gabriel Kazz, Blai Rosell / **Disseny i conceptualització del vestuari:** Andrea Otín / **Confecció de vestuari:** Rosa Sendra, Rosa Mª Torner i voluntàries de Gelida / **Equip de difusió i comunicació:** Gala Media, Esbart Rocasagna / **Producció, majordomia i equip tècnic:** Esbart Rocasagna / **Suport a la producció:** Marina Escoda, Jordi Fosas

Amb la coproducció de: Fira Mediterrània, Festival Ésdansa, Dansa Metropolitana, Família de Delfí Colomé, Sismògraf, Festival Dansàneu i Mercat de les Flors / **Amb el suport de:** Pla d'Impuls a la Dansa d'Arrel Tradicional Catalana i Departament de Cultura de la Generalitat de Catalunya / **Amb la col·laboració de:** Ajuntament de Gelida, Consell Comarcal de l'Alt Penedès i Diputació de Barcelona / **Agraïments:** Coral Artesans, Can Pasqual (Noemí Vilaseca i Francesc Pascual), Lluís Rius, Tristan Martín, Rosalia Zanon, Gabriel Kazz, Martina Pujol i Joana Pérez

<https://www.rocasagna.cat>

<https://quimbigas.com>

RAQUEL GUALTERO

360°

360° és una volta completa. Una mirada cap a les arrels colombianes per crear una peça on la rotació és l'eix vertebrador. Una rotació sobre el propi eix per tornar al punt de partida inicial. Inici i final són la mateixa cosa, però el recorregut és ampli, planetari, universal, i tot ho engloba: la simplicitat d'un joc infantil, el virtuosisme de les danses tradicionals. Fins i tot també la festivitat, l'enrenou i l'exhibicionisme del carnaval. Perquè la rotació de vegades també és mostrar-se, obrir-se als altres, despullar-se. Amb un gest senzill tot i que contundent, 360° ho vol abastar tot: la nena que juga, la dona que balla i la mare que mira cap enrere per trobar el punt d'inici, el detonant, l'origen.

Raquel Gualtero Soriano es va graduar en dansa contemporània a l'escola Theater School / Higher School of Arts a Amsterdam el 2005. Com a ballarina ha treballat internacionalment en companyies com Scottish Dance Theater, Roberto Zappala o Fabulous Beast, entre d'altres. A nivell nacional ha treballat amb artistes com Àngels Margarit, Àlex Rigola, Pere Faura o Janet Novás. De la seva trajectòria creativa n'han sorgit peces com com *Brut* o *Nuà* (que es va podeu veure al Sismògraf 2019) i la trilogia formada per *Amaro*, *Orama* i *Panorama* (aquesta darrera peça es va poder veure al Sismògraf 2022). Al Sismògraf 2024 s'hi estrenarà *360°*.

Direcció i interpretació: Raquel Gualtero / **Ajudantia direcció:** Lipi Hernández / **Suport a la dramaturgia:** Albert Pérez / **Autoria musical:** Lina Bautista / **Disseny il·luminació:** Arnau Sala / **Idea vestuari:** Raquel Gualtero i Jorge Dutor / **Disseny vestuari:** Jorge Dutor / **Fotografia:** Marta Arjona / **Producció:** El Climamola / **Management:** Anita Vodál / **Agraïments:** Eduard Pou, Katerine Olivares, Raquel Klein

Amb la coproducció de: Danseu Festival, Departament de Cultura de la Generalitat de Catalunya.
Amb el suport de: Fabra i Coats, l'Obrador - Espai de Creació, Cardant Cultura.

ÀNGEL DURAN PERFORMING ARTS CLINCH

Clinch és una peça que qüestiona els mandats de la masculinitat contemporània i que reflexiona sobre la manera com els homes se senten interpel·lats a confirmar públicament la seva virilitat. Un duet enèrgic que combina dansa i teatre, i que fa referència a la càrrega sociocultural adquirida, instaurada en la negació de tot allò que és diferent. Una peça que desconstrueix el comportament viril i que reflexiona sobre la covardia com a deshonra, sobre la incapacitat dels homes a l'hora d'expressar dubtes i pors, sobre la resistència a mostrar-se fràgils.

Àngel Duran és graduat en dansa al SEAD (Salzburg) i en Art i Disseny per la UAB. També s'ha format com a actor entre Madrid i Barcelona. Ha treballat per a diversos coreògrafs i companyies europees i ha impartit tallers tant dins com fora d'Europa. El seu treball, reconegut amb diversos premis internacionals, se centra en l'exploració de la condició humana a través de la investigació del llenguatge. Influenciat per la filosofia i el teatre, el treball d'Àngel Duran navega per la poesia del moviment i l'expressió emocional amb l'objectiu de connectar amb el públic i convidar-lo al seu imaginari particular. El seu treball ha girat per Europa i Amèrica. Recentment ha estat premiat amb el Premi Butaca a la millor interpretació masculina de dansa.

Direcció i concepte: Àngel Duran / **Interpretació:** Yeinner Chicas, Àngel Duran / **BSO:** Joan Borràs / **Escenografia:** Adrià Pinar / **Vestuari:** Paula Ventura / **Disseny de llums:** Xavi Moreno / **Assessorament de contingut:** Roberto Fratini / **Producció executiva:** ELCLIMAMOLA

Amb la coproducció de: Dansa Metropolitana / **Amb el suport de:** L'Estruch (Sabadell), SóLODOS Costa Rica, Teatre Cirvianum, Teatre l'Ateneu de Celrà, Teatre Sagarra, Roca Umbert, TLS Vic, CC Sagrada Família.

<https://angel-duran.com/>

QUIM BIGAS MOLAR

Molar és un solo de dansa que ens parla sobre la felicitat. Sobre la felicitat entesa com allò que representem i que té normes de comportament consensuades. Ens parla sobre la felicitat i sobre la seva personificació, sobre aquelles imatges estereotipades que relacionem directament amb estats d'eufòria i benestar.

Una peça aclamada per crítics i públic que ha estat present en festivals de renom com: Sismògraf, Fira Tàrrega, TNT, La Casa Encendida, Santarcangelo Festival, Terni Festival, Tanzwerkstatt Europa o Flare Festival. *Molar* va ser la peça guanyadora de la Caravana de Tràilers del Sismògraf 2015.

Quim Bigas Bassart viu entre Barcelona i Copenhaguen. Treballa dins dels camps de la coreografia, la dramàtúrgia i els procediments informacionals. I es dedica a projectes que volen desplegar un sentit del lloc mitjançant la dansa i la coreografia. El treball artístic realitzat durant els darrers anys utilitza diferents elements o constitucions de l'esdeveniment per contribuir i concebre trobades.

Des del 2018 és professor associat a Den Danske Scenekunstsolen (Copenhaguen). Entre el 2018 i el 2021 va formar part del projecte Dancing Museums, en col·laboració amb la Fundació Miró i el Mercat de les Flors, i també del projecte More Than This, en col·laboració amb la Universitat Carlos III i Mateo Feijóo-Naves Matadero.

Un treball de: Quim Bigas Bassart / **Assistència de moviment:** Søren Linding Urup / **Reconeixement:** Diego Gil Tizzoni / **Veu:** Toni Nieva, Raquel Tomàs, Cristina Hernández Cruz, Javier Cuevas / **Tècnica:** Bizayu Comitre / **Producció:** Anna Bohigas, Inés Lambisto

Amb la col·laboració de: Fira Tàrrega, El Graner / **Amb el suport de:** L'Estruch, Ajuntament de Malgrat de Mar.

<https://quimbigas.com>

INGRI FIKSDAL & NÚRIA GUIU

MEDIUM

Medium és una funció fantasma on Núria Guiu invoca un cos posseït per moviments i danses canalitzades a través de la música de Sunn O))) . Una peça que tracta sobre el cos com a arxiu personal, cultural i virtual. El fantasma és, en part, una metàfora dels moviments d'altres èpoques i dimensions que tornen i s'instal·len als nostres cossos, però també s'entén com l'acte de crear en si mateix, des del regne invisible fins a la seva manifestació física en una coreografia, que s'invoca o es reactiva a cada funció, després de la mort del seu procés creatiu.

Medium és un site-specific creat conjuntament entre les coreògrafes Ingri Fiksdal i Núria Guiu.

Núria Guiu ha treballat com a ballarina en companyies com Cullberg Balletten, Gisele Vienne, Carte Blanche Dance Company, Batsheva Dance Company (Kamuyot), Jasmin Vardimon, La Veronal o Kobalt Works. Entre les seves creacions hi ha peces com Likes (reconeguda als Premis Ciutat de Barcelona 2018, Premis de la Crítica 2018 i Premi Dansacat 2020). El 2022 va rebre el Premi Nacional de Cultura.

Ingri Midgard Fiksdal és coreògrafa amb seu a Oslo. La seva obra s'ha representat al Kunstenfestival (Brussel·les), Palais de Tokyo (Paris), MCA (Chicago), Festival Santarcangelo, Sommerszene (Salzburg), Reykjavík Art Museum, brut Wien, Teatro di Roma, Harbourfront Centre (Toronto), CAC (Cincinnati), BUDA (Kortrijk), Tanzhaus NRW (Düsseldorf) i Steirischer Herbst Festival (Graz).

Concepte, coreografia, performance: Núria Guiu / **Concepte, coreografia:** Ingri Fiksdal / **Música:** Pyroclasts, de SUNN O))) / **Esपालització:** Stephen O'Malley / **Vestuari i disseny d'espai:** Ronak Moshtagi / **Vestuari i disseny d'espai (assistència):** Zoya Tahery / **Disseny de llum:** Phillip Isaksen / **Tècnic de so:** Ernst van der Loo / **Dramatúrgia:** Guiu, Fiksdal, Isaksen, Moshtagi / **Producció i distribució:** Nicole Schuchardt, Ariadna Miquel / **Producció i administració:** Eva Grainger, Ida Frømyr Borgen / **Produït per:** Fiksdal Dans Stiftelse

Amb la coproducció de: Black Box Teater, BIT Teatergarasjen / **Amb el suport de:** Arts Council Norway

<https://ingrifiksdal.com>

<http://www.nuriaguiu.com>

COMPANYIA EVA DURBAN

ENTRE

I estàvem tan il·lusionats, era tan gran aquell desig... Que vàrem deixar d'escoltar. I el silenci que atorga la mida a totes les coses es va esvair. On és ara? *Entre* ens ho diu, si escoltem. Si escoltem. Però sí, ja ho sabem, és difícil girar els ulls endins quan tot sembla tan a tocar. *Entre* dansa, entre les llums i les ombres en direcció al lloc on les presons esdevenen platxèries de llibertat, i les bambolines els escenaris principals. On és allò que cerquem de manera compulsiva fins a esgotar-nos? Dintre, fora? O potser a tot arreu? *Entre* ho embasta tot amb el mateix fil d'or, de manera subtil, salvatge a voltes, per mostrar-nos la inefable naturalesa del silenci que tot ho broda.

La Companyia Eva Durban, amb la seva oberta concepció de la dansa contemporània, torna a sumar per a aquest espectacle ballarins amb moviment biomecànic singular, oferint un lluminós contrast de dinamismes i expressions. L'exquisida sensibilitat en les eleccions musicals propicia una experiència d'alt voltatge emocional.

Eva Durban és ballarina, coreògrafa professional i docent de dansa clàssica, contemporània, dansa moderna i jazz. Compartir la dansa és la seva passió i per això ha fet de l'ensenyament la seva vida. Més de 35 anys d'experiència l'han portat a comprendre que tots podem dansar, ballar i descobrir el millor de nosaltres mateixos a través d'aquesta disciplina artística.

Idea: Marco Mattarucchi, Paula Hernández, Eva Durban / **Coreografia i direcció:** Eva Durban / **Ajudant Coreografia:** Francesc Bravo / **Intèrprets:** Àlex Olivares, Isaac Serarols, Julià Gràcia, Xantal Pereira, Petra Oliver, Julia Magallanes / **Tècnic i disseny d'il·luminació:** Marco Mattarucchi / **Edició d'àudio:** Xavier Batlle / **Disseny i confecció de vestuari:** Aina March / **Veu off:** Jordi Coromina / **Sinopsi:** Pablo Palmero

Amb la coproducció de: Centre d'Arts Escèniques El Canal

<https://dansacontemporania.cat>

SOSTENIBILITAT

El Sismògraf treballa sota el paraigües dels ODS i de les recomanacions de les principals agències internacionals. Ens plantegem 5 àmbits de treball (proposats per Jordi Baltà Portolés i Herman Bashiron Mendolicchio a Cultura, medi ambient i emergència climàtica):

>Àmbit 1: Patrimoni, territori i paisatge

Proposem espectacles en espais patrimonials posant-los en valor. També proposem projectes que fomentin la participació ciutadana al voltant del patrimoni i espectacles que aportin coneixement sobre els entorns naturals. Finalment, ens relacionem amb els agents locals vinculats a la difusió i preservació del patrimoni cultural i natural.

>Àmbit 2: Exploracions artístiques entorn del territori i del clima

Programem espectacles que recullin sabers tradicionals vinculats al lloc i treballem amb propostes que tinguin en compte l'ús responsables de materials i energia. També proposem espectacles o projectes que hibridin les arts i les ciències.

>Àmbit 3: Educació ambiental, cultural i participació ciutadana

Incorporem la dimensió artística en projectes d'educació ambiental i proposem projectes participatius que reflexionin sobre l'emergència climàtica i la sostenibilitat. També desenvolupem dispositius que permetin que els projectes arribin a públics diversos.

>Àmbit 4: Sostenibilitat ambiental en equipaments, serveis i activitats

Procurem reduir el consum i l'impacte ambiental dels equipaments del festival. També incorporem aspectes de sostenibilitat en la presa de decisions artístiques i de gestió, dissenyem dispositius de seguiment d'impacte ambiental i seguim normes i models de sostenibilitat en els processos de contractació pública.

>Àmbit 5: Estratègies municipals i transversalitat

Incidim en els documents polítics tant a nivell de sostenibilitat com de cultura i incidim en altres àrees de l'ajuntament com Territori o Salut. També estudiem la possibilitat de rebre finançament des d'àmbits no culturals i procurem incloure la dimensió cultural en els plans ambientals.

També treballem amb el document *La Cultura en els Objectius de Desenvolupament Sostenible: guia pràctica per a l'acció local*, proposat per la Comissió Cultura 21 de la CGLU (Ciutats i Governes Locals Units) i posem en pràctica el *Codi de Gestió Sostenible* elaborat per la Fundació Garrotxa Líder, especialment per a la construcció d'una bateria d'indicadors d'avaluació articulats en els tres vectors clàssics de la sostenibilitat: econòmic, ambiental i social.

CIUTADANIA, PÚBLICS I ACCESSIBILITAT

Qualsevol dels projectes impulsats des de l'Àrea d'Educació i Cultura de l'Ajuntament d'Olot pretenen construir-se com a espais vertebradors i constructors de ciutadania i fer, alhora, que aquesta se'n senti particip i cocreadora.

Des d'una lògica pública, cal oferir el Sismògraf com a projecte cultural al conjunt de la ciutadania i treballar per arribar al màxim nombre de persones possible.

Ens plantegem el treball amb els públics des d'una perspectiva molt oberta, proposant activitats i espectacles per a totes les franges d'edat, per a totes les economies, per a totes les capacitats i per a totes les identitats.

El Sismògraf, doncs, posa l'accent en la comunitat més que en el sector, sense deixar de ser un espai pont entre la creació i la ciutadania.

Per altra banda, com a membres actius de la xarxa de festivals Acieloabierto i de la plataforma catalana artsdecarrer.cat, ens remetem a acomplir els codis de bones pràctiques i decàlegs que hem treballat i consensuat en ambdues associacions.

Finalment, per tal de donar resposta a la Llei 13/2014, iniciarem la redacció d'un Pla d'Accessibilitat al festival Sismògraf recollint la informació dels equipaments i garantint l'accessibilitat en els espais on es desenvolupin activitats.

Per a tal fi, seguirem els objectius estratègics proposats pel Departament de Cultura de la Generalitat de Catalunya: fomentar l'accessibilitat, millorar les condicions d'accessibilitat de les instal·lacions, impulsar serveis i programes d'accessibilitat per a persones amb discapacitat, promoure continguts, actuacions o activitats, accessibles destinats als col·lectius amb discapacitat i en risc d'exclusió social, incentivar una comunicació accessible, i formar i dotar de personal els equipaments per atendre aquests col·lectius.

Olot Cultura

ORGANITZA:

AMB EL SUPORT DE:

faberllull

SISMÒGRAF FORMA PART DE:

MITJANS COL·LABORADORS:

SISMÒGRAF